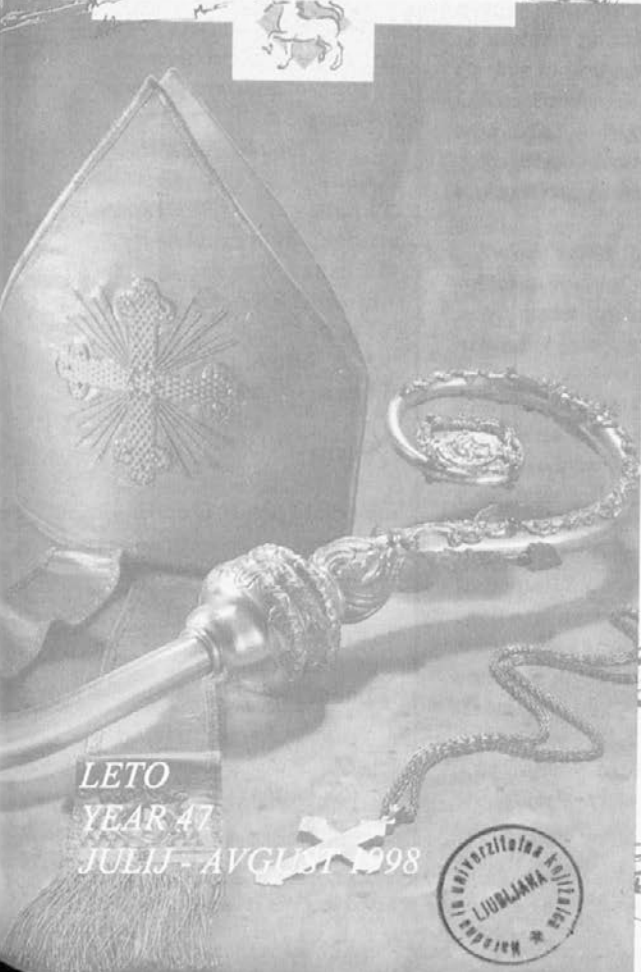
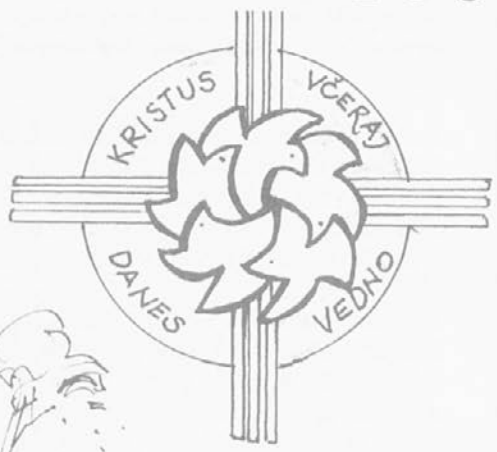

Print Post Approved
PP318852/0020

misli

THOUGHTS

LETO
YEAR 47
JULIJ - AVGUST 1998

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja Saša Ceferin + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 - E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1997 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

VSA TRI VERSKA SREDIŠČA letos obhajajo dokaj okroglo obletnico posvetitve cerkve. Cerkev sv. Cirila in Metoda v Kewju obhaja trideset letnico, sv. Rafaela v Merrylandsu petindvajset letnico, Sv. družine v Adelajdi pa petnajst letnico. Pričakujemo obisk koprskega škofa in referenta pri slovenski škofovski konferenci za izseljence, mons. Metoda Piriha ter novoizvoljenega provinciala Slovenske frančiškanske province Svetega križa, p. Staneta Zoreta. Skupaj z gostoma bomo praznovali in se zahvalili Bogu za njegovo skrb za nas, ki je vidna tudi v slovenskih cerkvah; tukaj, daleč od doma. V uvodnem članku preberite škofovo besedo rojakom, v naslednjem pa provincijalovo.

Šestindvajsetega julija bo eno leto, kar je umrl p. Bazilij, med drugim dolgoletni urednik Misli. Spomnimo se ga v molitvi! Še vedno zbiramo spomine nanj za knjigo.

Vabim vas, da si ogledate ponudbo Baragove knjižnice. Izberite in naročite!

Naslednja številka bo izšla šele čez dva meseca. Posvečena bo obletnicam naših cerkva.

Do takrat nasvidenje!

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE !!! CENA \$12

- ZLATA KASETA - ZELENA (1)
- ZLATA KASETA - MODRA (5)
- NA BREZJAH ŽE ZVON ZVONI (5)
- VESELO PO DOMAČE (5)
- LOJZE SLAK - POPOTNIK 1 (5)
- LOJZE SLAK - POPOTNIK 2 (5)
- LOJZE SLAK - POSTOJNSKA JAMA 1 (5)
- LOJZE SLAK - POSTOJNSKA JAMA 2 (5)
- LOJZE SLAK - ZVEZDA KI SE UTRNE (5)
- LOJZE SLAK - RAJ POD TRIGLAVOM (5)
- LOJZE SLAK - STARI SPOMINI (5)
- LOJZE SLAK - IZ BOGATE SKRINJE 3 (5)
- FANTJE S PRAPROTNA (5)
- ZATE SLOVENIJA - RAZNI (5)
- BRATJE IZ OPLOTNICE (5)
- SEM RIBENČAN URBAN (5)
- AVSENIK - ZVOKI VIOLIN (5)
- AVSENIK - OTOČEK SREDI JEZERA (5)
- HENČEK - MOJE USPEŠNICE (5)
- SEDEM DOLGIH LET (5)
- VSE ŽIVLJENJE, SAME ŽELJE (5)

Gornje kasete in druge (poglejte si junijsko številko Misli) si lahko naročite po pošti.

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Tokrat smo se odločili za simbolno upodobitev obeh domovin. Na fotografiji je slika insignij novomeških proštov iz 19. stoletja. Insignije hranijo na Kapitlju, v Novem mestu.

Leto 47, št. 7/8
Julij/Avgust 1998

- Pismo koprškega škofa Metoda Piriha - stran 161
Pismo frančiškanskega provincijala, Staneta Zoreta - stran 163
Slovenski maturanti 1998
- Saša Ceferin -stran 164
Naše nabirke -stran 168
Križem avstralske Slovenije - stran 169
Sv. družina Adelaide
- p. Janez - stran 172
Znamke - stran 173
Madinski koncert 98 Canberra - stran 174
Veleposlaništvo RS Obvestilo - stran 175
Sveti Frančišek Asiški
- Marija Kmetova - stran 176
Tonček iz potoka
- p. Bazilij - stran 178
Sveti Ciril in Metod Melbourne
- p. Metod - stran 180
Izpod Triglava - stran 182
Sv. Rafael Sydney
- p. Valerijan - stran 185
Počitniška razglednica
Katarina Mahnič - stran 186
Kongres manjšin v Italiji
- Tone Gorjup - stran 188
Križanka in razvedrilo - stran 190

Pismo koprškega škofa, Metoda Piriha Slovcem v Avstraliji pred njegovim prihodom ob obletnicah cerkva v Melbournu, Sydneyju in Adelaidi

Vesel sem, da vas bom mogel po sedmih letih spet obiskati in vas potrditi v veri. Če Bog da, se bomo srečali v drugi polovici avgusta in prvi polovici septembra letos ob priliki 30-letnice cerkve sv. Cirila in Metoda v Melbournu, 25-letnici cerkve sv. Rafaela v Sydneyju in 15-letnici cerkve Sv. Družine v Adelaidi.

Svojo hvaležnost izražam slovenskim frančiškanom, sestram rednicam, vernikom ter vsem živim in rajnim, ki so skozi ta leta ohranjali in poglobljali vero v svojih srcih, v družinah in v slovenskih skupnostih. Prav tako sem hvaležen vsem, ki so gradili te cerkve in skrbijo za njihovo vzdrževanje. Ohranjali ste tako najzlahtnejši del slovenske kulturne dediščine med vami

Te cerkve vaši predniki in vi niste gradili v civilne in posvetne namene. Cerkve predstavljajo temelje vere in duhovne omike. V njih se ljudje zbirate za molitev, za obhajanje bogoslužja ter za prejem različnih zakramentov. Cerkve so kraj oznanjevanja. Koliko pridig, koliko evangelskega oznanila, koliko katehez in pouka, koliko cerkvenega petja je bilo tukaj. In sadovi tega dela?

Različni krščanski poklici, vztrajanje v veri in slovenskem jeziku, življenje v skupnosti, ljubezni, sožitju, medsebojni pomoči in odpuščanju.

Sv. oče Janez Pavel II. nam je pred dvema letoma na pastoralnem obisku v Sloveniji dejal, da ni dovolj sklicevati se na dediščino preteklosti, saj se mora vsaka krščanska generacija ponovno odločati za Kristusa. Evangelij ni nikoli oznanjen enkrat za vselej. V vsaki dobi zahteva novih oznanjevalcev in prič. Vsi kristjani smo potrebni stalne rasti k trdni in osebni veri. Potrebujemo novo evangelizacijo. Nova evangelizacija ni oznanjevanje nekega novega evangelija. Nova želi biti v gorečnosti, v izrazih in nosilcih oznanjevanja. Nova evangelizacija je namenjena tistim, ki so sicer krščeni, a ne živijo iz svojega krstnega dostojanstva, namenjena je pa tudi tistim, ki še ne verujejo in iščejo življenski smisel. Vedno več je odraslih, ki so potrebni prve evangelizacije. Precej vernih živi, kot da Boga ne bi bilo. Smisel svojega življenja vidijo v materialnih dobrinah in v uživanju. Povsod je veliko verskega neznanja in moralne brezbržnosti. Mnogim je vseeno, kaj je resnica in kaj laž, kaj je dobro in kaj zlo. Razjeda nas moralna kriza, ki ocenjuje dejanja le po tem, ali so prijetna ali ne, ne pa, ali so dobra ali slaba.

Obhajanje različnih obletnic svojih cerkva je priložnost za zahvalo, za preverjanje prehojene poti ter načrtovanje prihodnosti. Prepričan sem, da lahko največ storimo za duhovni in kulturni napredek s svojo zvestobo evangeliju, z življenjem iz evangelija. Pred nami so pa tudi stare in mnoge

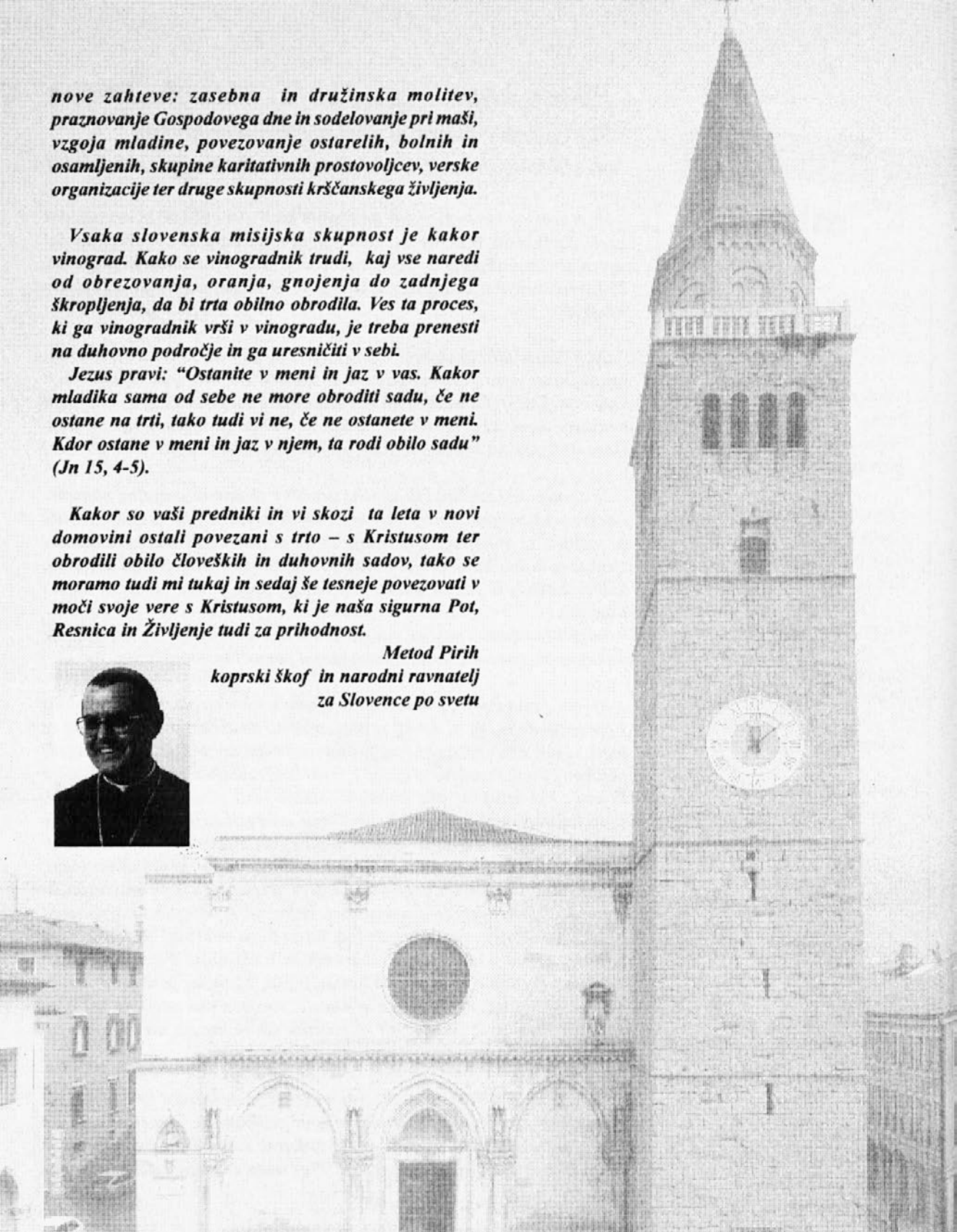
nove zahteve: zasebna in družinska molitev, praznovanje Gospodovega dne in sodelovanje pri maši, vzgoja mladine, povezovanje ostarelih, bolnih in osamljenih, skupine karitativnih prostovoljcev, verske organizacije ter druge skupnosti krščanskega življenja.

Vsaka slovenska misijska skupnost je kakor vinograd. Kako se vinogradnik trudi, kaj vse naredi od obrezovanja, oranja, gnojenja do zadnjega škropljenja, da bi trta obilno obrodila. Ves ta proces, ki ga vinogradnik vrši v vinogradu, je treba prenesti na duhovno področje in ga uresničiti v sebi.

Jezus pravi: "Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika sama od sebe ne more obroditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu" (Jn 15, 4-5).

Kakor so vaši predniki in vi skozi ta leta v novi domovini ostali povezani s trto – s Kristusom ter obrodili obilo človeških in duhovnih sadov, tako se moramo tudi mi tukaj in sedaj še tesneje povezovati v moči svoje vere s Kristusom, ki je naša sigurna Pot, Resnica in Življenje tudi za prihodnost.

*Metod Pirih
koprski škof in narodni ravnatelj
za Slovence po svetu*

*Dragi bratje v Avstraliji,
dragi slovenski verniki v v
Melbournu, Sydneyu, Adelaidi in
drugod,*

Gospod naj vam da mir!

*Letošnje leto je za slovenske verske
skupnosti v Avstraliji posebej
pomembno. Obhajamo namreč 15,
25, in 30-letnice cerkva, ki ste jih
zgradili zaradi tega, da bi mogli tudi
tako daleč od doma Boga moliti in
slaviti v jeziku, katerega ste se
naučili od svojih mater in očetov.
Zato so te obletnice praznik vaše
vernosti, pa tudi praznik vaše
pridnosti in darežljivosti, saj vsaka
cerkev zraste le iz požrtvovalne
zavzetosti tistih, ki jo gradijo. Za
vami so prišli na peti kontinent tudi
slovenski frančiškani, da bi vam
lomili kruh besede in zakramentov.
Tako ste z božjim blagoslovom in ob
njegovi roki stopali v življenje,
ustanavljali družine in sodelovali pri
napredku svoje nove domovine. Zato
je ta priložnost tudi praznik
hvaležnosti za vse tiste, ki so skupaj
z vami kot vaši pastirji gradili in še
gradijo Božje kraljestvo med vami.
Vesel sem, da bom mogel ob tej
priliki skupaj s koprskim škofom
msgr. Metodom Pirihom obiskati
vas, dragi slovenski kristjani, in
svoje brate, ki živijo z vami. Skupaj
s svetim Frančiškom vam v tem
jubilejnem letu in vedno voščim:*

Mir in vse dobro!

*p. Stane Zore
provincialni minister*

učim se slovensko

Maturanti 1998 v Viktoriji

Dragi bralci!

Ta mesec vam bomo predstavili skupino prav posebnih mladih ljudi slovenskega rodu v Melbournu. Tako skupino imamo vsako leto v Melbournu in v Sydneyju. Letos se nam bodo v *Mislih* predstavili in povedali zakaj so si izbrali slovenski jezik za enega izmed svojih maturitetnih predmetov.

K pouku hodijo vsako soboto dopoldne, med šolskim letom. To je njihov šesti šolski dan in še en predmet več, za katerega se morajo pripravljati. Nekateri obiskujejo to šolo, *Victorian School of Languages, Princes Hill Secondary College Centre*, že več let.

Zakaj so oni – in njihovi starši – vredni posebne pozornosti in pohvale? Več razlogov je zato:

- Odločili so se, da bodo ohranjali in izpopolnjevali slovenski jezik. S tem vzamejo nase del odgovornosti za ohranjanje našega jezika na peti celini in vzdrževanje vezi z domovino.

- S svojim vpisom prispevajo k ugledu in vidnosti Slovencev v Avstraliji, saj je tako slovenščina na rednem spisku VCE predmetov v Viktoriji.

- S svojim vpisom in rednim prihajanjem k sobotnemu slovenskemu pouku zagotavljajo nadaljevanje teh razredov.

- Združujejo korist za sebe – z bonus točkami za slovenščino si zvišajo splošni maturitetni rezultat - s koristjo za celo slovensko skupnost.

Sedemdeset mladih ljudi je opravilo maturo iz slovenščine v Viktoriji, kakih stopetdeset v New South Walesu.

V Viktoriji je na maturo iz slovenščine v *Victorian School of Languages*, letos vpisanih osem dijakov.

Pet jih je v 12., trije v 11. letniku maturitetne stopnje. Naj se vam sami predstavijo.

Saša Ceferin

*Slovenski maturantski razred 1998 v Melbournu .
Slovenski fantje in dekleta pridno delajo in študirajo
pod vodstvom učitelja, Pavla Šraja.*

**Sanel Falan,
12. letnik**

Ni še dolgo časa v Avstraliji. Poleg slovenščine jemlje matematiko, angleščino, računalništvo, ekonomijo in kemijo. Njegovi hobiji so računalništvo in namizni tenis. Po končani srednji šoli ima namen študirati medicino ali računalništvo.

Zakaj se učim slovenski jezik

Zakaj se učim slovenski jezik,
to je lahko vprašanje.

Če hočem poznati
slovensko deželo in slovenski narod,
slovensko kulturo in običaje
mi je za to potrebna slovenska beseda.

Da boljše spoznam slovenski duh,
slovensko življenje in
slovensko srce,
da ohranim slovensko kulturo,
moram poznati slovenski jezik.

Ali si
prebral slovensko knjigo,
zapel slovensko pesem?

Čim več jezikov znaš,
bogatejši si v besedah mislih in znanju.
Beseda te vodi k znanju, k sočloveku - v življenje.

Zatorej:
kjerkoli živiš na svetu,
materinega jezika ne smeš pozabiti.
Ohraniti ga moraš in negovati
kot mati otroka.

Slovenija je majhna dežela,
majhen kotiček sveta,
vendar ima
svoj glas,
svojo pesem,
svoj jezik.
Ta glas naj bo slišati v svetu.

Vesel sem, da v Avstraliji
lahko slišim, razumem, berem
slovensko besedo.

Čeprav je tako daleč,
čutim bližino Slovenije.

Sanel Falan

**Sabina Vogrin,
12. letnik**

Ime mi je Sabina Vogrin. Stara sem 17 let in vpisujem 12. letnik (VCE). Poleg rednih šolskih predmetov – v moji dnevni šoli – sem si izbrala kot maturitetni predmet še slovenščino. Slovenski razred v *Victorian School of Languages* obiskujem že štiri leta vsako soboto med šolskim letom. Vstajati moram zgodaj zjutraj in je kar težko, vendar rada hodim na pouk slovenskega jezika. Tam sem spoznala veliko novih prijateljev, s katerimi se vsak teden srečam in pogovarjam. Mnogo se tudi naučim. Spoznavam jezik svojih staršev in poglobljam znanje slovenske kulture, ki je tako bogata po zgodovini, umetnosti, glasbi in literaturi.

Važno mi je, da govorim slovensko s svojimi starši, in in da lahko pišem pisma sorodnikom in prijateljem v Sloveniji.

Ko bom šla na obisk v Slovenijo, se bom lahko pogovarjala s sorodniki in drugimi ljudmi in se dobro počutila. Lepo je potovati po deželi, kjer razumeš jezik. Saj dežela so predvsem ljudje. In to so moji ljudje, moj rod.

Ponosna in zadovoljna sem, da govorim dva jezika, poznam dve kulturi in da pripadam obema v vsej njuni različnosti. Počutim se bogato.

Ne razumem, zakaj več mladih ne pride v slovensko šolo. Pozivam jih: Pridružite se nam! Saj pravi slovenski pogovor:

Več znaš, več veljaš.

Pavel Šraj,
12. letnik

Pavel obiskuje 10. letnik srednje šole. Letos dela 12. letnik mature iz slovenščine in 11. letnik mature iz glasbe in nemščine. Rad ima šport, posebno nogomet, igra kitaro in trobento. Za nadaljni študij si bo izbral pravo ali jezike.

Slovensko besedo sem slišal še preden sem naredil prve korake. Dokler nisem začel hoditi v šolo mi je bila angleščina skoraj tuj jezik. Čeprav sem rojen v Avstraliji, čutim posebno navezanost na slovenski jezik in kulturo. Jezik potrebujemo, če hočemo obdržati svojo kulturo. Brez tega je ne moreš ohraniti. Ker sem slovenskega porekla, čutim dolžnost, da prispevam svoj delež k ohranitvi slovenske kulture v Avstraliji.

»Čim več jezikov znaš, več veljaš«, pravi slovenski pregovor. Mogoče bom v prihodnosti potoval, študiral in živel v Sloveniji. Znanje jezikov mi bo pomagalo na potovanju in pri iskanju zaposlitve. Tako bom lahko uporabil to znanje na primer pri prevajanju in tolmačenju, v sredstvih obveščanja, v diplomatski službi in podobno.

Znanje jezikov prispeva k spoštovanju in strpnosti do drugih narodov in kultur. To je posebno važno v Avstraliji, kjer živi mnogo ljudi iz vseh krajev sveta.

Znanje jezikov nas osebno obogati in koristi pri delu in študiju. Znanje slovenščine je za mene še posebnega pomena, ker le znanje jezika je pot do mojih korenin in moje dediščine.

Pavla Smrdel, 12. letnik

Poleg slovenščine Pavla študira matematiko, biologijo, zemljepis, kemijo in pisarniško administracijo. Rada pleše in bere. Želi študirati na univerzi in potovati v Slovenijo.

Moja mama in ata sta rojena na Primorskem. Mama v Slavini, ata na Kalu. Jaz se učim svoj materinski jezik in ga nočem

nikdar pozabiti. Želim tudi, da bodo moji otroci govorili

slovensko in poznali slovensko kulturo.

Ko v bližnji prihodnosti obiščem Slovenijo, se bom lahko pogovarjala s sorodniki in prijatelji, bom lahko študirala in delala.

Slovenščina je moj maturitetni predmet. Za maturo iz jezika dobim dodatne točke, ki mi bodo pomagale pri vstopu na univerzo.

Za mene pa je slovenščina več kot to. Moj materinski jezik je ključ, ki mi odpre kulturno bogastvo mojega rodu.

Iris Dietmer, 11. letnik

Iris je prišla v Avstralijo, ko je bila stara osem let. Rada igra klarinet, flavto in klavir in se izpopolnjuje v Kung Fuju.

Odkar pomnim, sem vsakomur, kdor me je bil pripravljen poslušati, razlagala, da sem Slovenka, da prihajam iz Slovenije, in kako lepa in raznolika je Slovenija.

Ljudje so me vpraševali, če govorim slovensko, pa sem morala

žalostno priznati, da ne dovlj.

Tako sem se odločila, da bom svoje znanje slovenščine izboljšala. Vpisalasem se k pouku slovenskega jezika v *Victorian School of Languages*.

Z veseljem se učim slovenščino, ker so predavanja zanimiva in ker me s sošolci veže nekaj skupnega, to je ljubezen do Slovenije, slovenskega jezika in kulture.

V vsej svoji pisani zgodovini smo bili Slovenci le za kratek čas gospodarji na svoji zemlji. Slovenski jezik je bil izrinjen iz cerkva, iz šol, iz uradov, pa vendar se je ohranil in razvijal. Zakaj? Zato, ker smo hoteli ostati Slovenci.

Tudi mi v izseljenstvu. Tisoči kilometrov razdalje niso iz nas naredili tujcev.

Vsi Slovenci, ki živimo v tujini, delimo podobne izkušnje na temo: kako ohraniti slovenski jezik v družini. Šola, delo, prijatelji, televizija, časopisi – od jutra do večera moramo poslušati, govoriti in misliti angleško.

Od nas mladih je odvisno, ali se bo slovenski jezik obdržal v tej daljni zemlji.

Vsakdo, ki si želi naučiti slovenski jezik, si mora postaviti cilj in se potem zelo potruditi, da ta cilj doseže.

Jaz imam v Sloveniji prijateljico s katero si že deset let redno dopisujeva. Ona piše meni v angleščini, jaz ji pa odgovarjam v slovenščini. Tako je dobro in koristno za obe.

Wendy Cestnik, 11. letnik

Wendy poleg slovenščine študira angleščino, matematiko, splošno matematiko, religijo, fiziko, kemijo in informacijsko tehnologijo. Rada posluša glasbo in že leta poje na slovenskih prireditvah. Zanima jo pa tudi šport in sledi nogometnim tekmam in auto dirkam Formula 1.

Učim se slovenščino, da bi znala poleg angleškega še en jezik in da bi imela tako prednost pri iskanju službe v Avstraliji in Sloveniji.

Imam namen iti v Slovenijo. Tam imam mnogo sorodnikov in z njimi bi se rada pogovarjala po slovensko. Samo nekaj jih govori angleško in se lahko sporazumem z njimi, a rada bi jih presenetila s svojim znanjem slovenščine.

Ne učim se samo da bi lahko govorila, rada bi si tudi dopisovala s prijatelji in brala pisma, ki prihajajo iz Slovenije, brez da mi jih prevajajo.

Velika vrednota je, da se lahko učim slovensko in sem vesela, da imam to možnost.

slovenska zgodovina, slovenski pisatelji in pesniki. Obdelali smo devetdnevno vojno v Sloveniji, kar me je zelo zanimalo.

Slovensko se učim, ker to hočem, ne zato, ker moram. Vsako soboto je treba zgodaj vstati, pa mi ni nič težko, ker rad hodim in od tega veliko pridobim.

Lenka Šraj

Lenka je stara 13 let in hodi v sedmi razred in zelo dobro govori slovensko. Njeni najljubši predmeti so umetnost, glasba, matematika in slovenščina. Rada jaha in gre v jahalni klub vsaj enkrat na mesec. Rada bi bila živinozdravnica. V bližnji prihodnosti pa bi želela potovati v Slovenijo.

Ko sem bila še majhna, sta mi oče in mama pripovedovala pravljice, preden smo šli spat. Z očetom govorimo otroci samo slovensko. Moj oče je zelo ponosen na svojo domovino in želi, da se učimo slovenski jezik in da poznamo slovensko kulturo. Jezik je ključ do kulture naroda.

Slovenska kultura me zanima – običaji, pesmi, literatura, prehrana. Moja najljubša jed so marelični cmoki s sladoledom.

Poznavanje slovenskega jezika mi bo dalo prednost v življenju. Poglobilo mi bo razumevanje do drugih kultur. Pomagalo mi bo pri zaposlitvi. V kratkem času bom dobila slovensko državljanstvo in bom na to zelo ponosna.

Slovenija je majhna dežela. Slovenščina je majhen jezik in je zato še bolj važno, da se učimo in obdržimo svoj jezik. Vsako soboto hodim v slovenski razred. Hodim zelo rada. Saj pridem skupaj z drugimi mladimi Slovenci in Slovenkami in se naših sobot vsi skupaj veselimo.

Upam, da se bodo še drugi mladi ljudje slovenskega porekla vpisali k pouku slovenščine!

Evgen Igljč, 12. letnik

Poleg slovenščine se Evgen pripravlja na maturo iz angleščine, matematike, kemije in računalniške informatike. Njegov hobi je računalnik. Ukvarja se s programiranjem, rad pa posluša tudi glasbo in gleda filme.

Rojen sem v Sloveniji in moj materinski jezik je slovenščina. Doma vsi govorimo slovensko, nisem se pa učil brati in pisati. Za to je treba iti v šolo, kjer mi dajo dosti pisati in brati.

Hodim v slovensko šolo, da obdržim slovenski jezik. Tam tudi srečam dosti slovenskih prijateljev, ki se prav tako učijo slovensko. Največkrat se vidimo samo v šoli.

V šolo hodim rad, ker se učimo stvari, ki me zanimajo:

Alexander Braletič
11. letnik

Rojen sem bil v Egiptu, leta 1940. Študiral sem francoski, angleški in arabski jezik, slovensko pa sem govoril samo z mamo. Moja mati, Pepina, se je rodila v vasi Kamnje pri Ajdovščini. Po njeni smrti leta 1992 nisem izgubil samo matere, ampak tudi slovenski jezik, saj nisem imel nikogar, da bi se z njim lahko pogovarjal po slovensko.

Ta izguba jezika se mi je ob obisku Slovenije in sorodnikov naslednje leto, že zelo poznala, komaj, da sem se lahko za silo sporazumel s stricem, teto in sestrično.

Tako sem se odločil za vpis na sobotni pouk slovenskega jezika v *Victorian School of Languages*. V šoli sem spoznal dve zelo sposobni učiteljici, Sandi Ceferin in Viki Mrak, od katerih sem se mnogo naučil.

Nisem vedel, da je slovenski jezik tako težak, ampak počasi sem se izpopolnil v govoru, pisanju in branju.

Ob naslednjem obisku v Sloveniji so mi vsi čestitali k mojemu napredku v tako kratkem času. S posebnim veseljem se spominim srečanja v Ljubljani. Stara ženica me je prosila, da bi jo peljal čez razdrto cesto. Kratek pogovor, ki sem ga imel z njo, sem popolnoma razumel in bil zelo ponosen na to. Spomnil sem se mame in oči so se mi orosile.

Slovenski razred zdaj obiskujem že peto leto. Kadar grem zdaj v Slovenijo, veliko govorim, poslušam radio in berem časnike.

Vse to mi je v neizmerno veselje in osebno zadoščenje.

Trdno sem se namenil, da ne smem izgubiti jezika, v katerem mi je govorila moja slovenska mati. Nočem izgubiti svojih korenin in sorodnikov, skaterimi se tako dobro razumem. Ko sem prvič obiskal Slovenijo, je bilo, kot da bi prišel domov. Občutek sem imel, da sem se v Sloveniji rodil in tam vedno živel.

Prišla mi je misel:

“To je moja domovina. Tukaj je moj rod.”

Od naših bralcev bi radi slišali kaj o maturantih preteklih let. Kaj delajo zdaj? Kakšne spomine imajo na svoj slovenski razred? Oglasite se in nam kaj povejte o njih. Še lepše bi bilo, če bi se sami oglasili.

**NAŠE
NABIRKE**

TISKOVNEMU SKLADU P.
BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$115.- Michelle Šušteršič; \$35.- E. Braidot, Pavel Letnar, Jože Rede, S. Samsa; \$25.- Jožica Jurin, Paula Koster, Karlo Rožanc; \$17.- Marica Camaris; \$15.- Alojz Jakša, Nada Maurice.; \$11.- Klara Brerar; \$10.- Janez Kovačič, Ludwig Grassmayer, Martin Rovtar, Ivan Sušan; \$5.- Vinko Agostin, Albina Barbis, Ivan in Barbara Forte, Ivan Golob, Anita Horvatič, Lojzka Jug, Joseph Krmelj, Zdenka Novak, Mira Pintar, Ana Poklar, Irena Renko, Ivanka Simec, Vilma & Ken.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE
\$120.- N.N.; \$50.- Ivan Mervar, Zdenka Novak; \$20.- Albin in Zora Gec, Ladislava Vovk.

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA
\$100.- A. in J. Ličen; \$60.- Miro Bole; \$50.- Jože Barat, družina Burlovič, Ivan Mervar, Milka Šerek; \$30.- Anita Pleško; \$20.- Petrina Pavlič.

ZA POSINOVLJENE MISIJONARJE
\$20.- Zinka Urh, \$15.- Frank Tanšek.

POMOČ ŽRTVAM POTRESA
\$500.- L. & M. Martin; \$200.- Ema Kowalski; \$50.- Alojz Žagar; \$25.- Tatjana Tee.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA
\$50.- Alojz Markič.

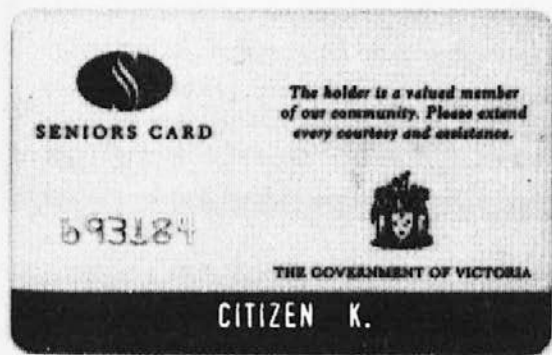
VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI

križem avstralske slovenije

SENIOR CARD ZA 60 +

Morda še ne veste, da lahko zaprosite za *Senior Card*, če ste dosegli svoje 60. leto. S to kartico si pridobite popust pri vstopnicah za kino, gledališče, vlak in avtobus, pri nekaterih zavarovalnicah, potovalnih agencijah, restavracijah in trgovinah po vseh deželah Avstralije. Na poštini uradih je na razpolago brošura s telefonskimi številkami, naslovi in splošnimi informacijami. Prav tako dobite prijavnico. To izpolnite in odpošljete. Po kakšnih treh tednih imate v rokah *Senior Card* in obširno knjižico z naslovi vseh podjetij, ki nudijo popust, v deželi, kjer bivate.

POTUJOČI KOMEDIJANTI IZ MERRYLANDSA

Igralska družina iz Merrylandsa se je po dveh uspešnih nastopih v Sydneyju pripravila na vrsto nastopov v drugih mestih Avstralije, kjer živijo Slovenci. Kakor že zadnjih nekaj let, smo se najprej napotili v Melbourne. Dolga je pot do Melbourne in ker moramo pripeljati vso opremo in kulise s seboj, kakor polž hišico, moramo potovati z avtobusom. Pa nič zato, v Melbourne gremo zelo radi, ker smo vedno tako lepo sprejeti, da se v Verskem in kulturnem središču Kew počutimo kot doma. Tudi tokrat ni bilo drugače. Pater Metod je poskrbel, da je bilo za

Misli, julij-avgust 1998

nas vse pripravljeno in pridne gospodinje so ves čas skrbele, da nismo omagali. V dvorani smo z našo veseloigro *Davek na samce* nastopili kar dvakrat, v soboto zvečer in v nedeljo po maši. Kljub temu, da je deževalo kot iz škafa so melbournski Slovenci obakrat skoraj popolnoma napolnili dvorano. Nekateri so prišli kar dvakrat. Še posebno nas je veselilo, da so se našemu povabilu odzvali tudi člani in zastopniki vseh slovenskih klubov in organizacij iz Melbourne in Geelonga.

Največkrat predstavljamo komedije, ker želimo naše gledalce razvedriti in razveseliti. Naša igralska družina deluje že veliko let, zato nam počasi začenja zmanjkovati primernih dramskih del. Kmalu bomo morali začeti spet od začetka. Počasi nam tudi zmanjkuje članov, saj se dolgoletni sodelavci počasi starajo, zbolevaro, se odseljujejo in - na žalost - tudi umirajo.

Imamo pa tudi srečo. K sodelovanju smo pritegnili čudovito skupino naše mladine. Življenje je danes bolj zahtevno, kot je bilo za nas v naših mladih letih. Mladina ima manj časa kot smo ga imeli mi. Obremenjeni so s študijem, službami, strokovnim izpopolnjevanjem in drugimi dejavnostmi. Marsikomu dela težave slovenščina. Vendar se potrudijo in dosegajo odlične uspehe.

Upamo, da so bili vsi naši gledalci zadovoljni in da so preživeli z nami nekaj veselih in zabavnih uric.

Še enkrat najlepša hvala vsem, ki so nam pomagali in tudi vsem, ki so nas prišli gledat. Upajmo, da nas bodo veseli tudi v drugih krajih, ki jih še imamo na programu:

Wollongong v nedeljo, 28. junija; Newcastle, v soboto, 4. julija; potem naš prvi nastop v Canberri, v soboto, 1. avgusta.

Lep pozdrav vsem in nasvidenje.

Martha Magajna
Merrylands NSW

IGRALSKA SKUPINA IZ SYDNEYJA

Ostali so mi nepozabni spomini na igralsko skupino iz Sydneyja, ki nas je obiskala v začetku junija. Vsako leto nas obišejo ob istem času in z novo igro, z novim trudom za nas, Slovence. Njihova pot z avtobusom je dolga, saj se morajo voziti celo noč, da pridejo v Melbourne.

Kot nalašč je bilo grdo vreme, dež in mrzel veter. Nam vsem, ki smo jih prišli gledat v naše *Versko in kulturno središče*, pa je bilo toplo pri srcu. Dvorana je bila prijetno topla, lepo ogrevana, pa topla od nasmejanih prijateljev.

Predstavili so igro v treh dejanjih, *Davek na samce*. V dvorani en sam smeh, od začetka do konca. Res lepo,

izredno, kulturno in slovensko doživetje. Zabavali smo se prav po domače in iz srca.

Z veseljem smo opazili, da je med igralci vedno več mladih. S seboj so pripeljali še prijatelje. Kar pol avtobusa so zasedli. Kako morajo biti njihovi starši ponosni nanje.

Igra je bilo odlično izvedena, tudi v primerjavi z igralci iz Slovenije. Oglevala sem si jo kar dvakrat. Ob zaključku se je režiser, g. Ivan Koželj zahvalil občinstvu in *Verskemu in kulturnemu središču*, katerega gost so bili.

Nekaj me je motilo in mi dalo misliti. Dvorana ni bila tako polna, kot bi lahko bila. Le kje so naši Slovenci, kadar se gre za zanimanje in podporo predstavitev, ki se tukaj pripravljajo. Ob materinskih in očetovskih dneh imamo otroke na odrih, že tretjo generacijo, ljudi pa bolj malo. Več zanimanja pokažejo, če pridejo obiski iz Slovenije. Meni se to ne zdi prav. Če hočemo, da od naše slovenske kulture v Avstraliji nekaj ostane, moramo predvsem podpirati naše ljudi v njihovem delu in trudu.

Igralski družini iz Sydneyja želim še obilo uspehov.

Upam, da jih spet vidimo tukaj v Melbourneu v naslednjem letu z novo veselo igro.

Lep pozdrav iz Melbournea

Anica Smrdel
Bulleen Vic

GOSTJE IZ SYDNEYJA SO SE NA GOSTOVANJU V MELBOURNU DOBRO POČUTILI. Tako pravi Danica Petrič. Kljub dežju, vetru in mrazu, ki je prav tisto soboto navalil v polni moči, jim je bilo v Baragovem domu, cerkvi in dvorani lepo prijetno. Ne samo zaradi kurjave, ampak zaradi toplega sprejema in slovenskega gostoljublja. Vsem, ki so *Igralsko družino* iz Merrylandsa tako lepo sprejeli se Danica iz srca zahvaljuje. Tukaj v Melbourneu pa pravimo: še pridite!

Uredništvo

NAROČNINA ZA MISLI

Mnogi sprašujete, do kdaj imate poravnano naročnino. Od novega leta naprej lahko to preverite na poštнем ovitku revije, pri vašem naslovu. Tam je pripisano leto do katerega vključno imate poravnano naročnino. Hvala za vaše sodelovanje!

Uredništvo

SPOZNAJMO SVETO PISMO. Sveto pismo je brez dvoma največje klasično delo svetovne književnosti. Združene krščanske biblične družbe so doslej izdale milijone izvodov svetega pisma. Ko je Johannes Gutenberg izumil tisk, je bilo sveto pismo prva knjiga, ki je bila natisnjena (dokončana leta 1455). Doslej je bilo sv. pismo prevedeno v skoraj 2000 jezikov – bistveno več, kot katera koli druga knjiga in je imelo ogromen vpliv na zgodovino človeštva in na svetovno omiko (John Drane).

DOPIŠNI SVETOPISEMSKI TEČAJ s sedežem v Ljubljani, se je začel z letošnjim letom. Vodi ga dr. Rudi Koncilija. Tečaj pripomore udeležencem, da si kar doma pridobijo tisto znanje o Svetem pismu, ki je potrebno,

da ga pri branju pravilno razumejo. Po pošti prejmete snov za študij. Ko ste predelali snov, odgovorite na vprašanja in to pošljite na vodstvo tečaja. Cena celotnega tečaja – 28 pošiljk – je 5 000 SIT, letalska poština dodatno. Če želite začeti s tečajem, pišite na:

Slovensko biblično gibanje, Dopisni svetopisemski tečaj, Poljanska 2, 1000 Ljubljana, Slovenija.

SLOVENSKI PREVOD SVETEGA PISMA lahko nabavite pri:

Bible House, 95 Bathurst Street, Sydney 2000, tel. 9267 6862.

Slovenska svetopisemska družba, Dunajska 5 1509 Ljubljana, tel. 61 13 13 117,

je pred dvema leti poskrbela za odlično izdajo z novim prevodom Stare in Nove zaveze z obširnimi opombami in razlago. V platno vezana izdaja stane 6500 SIT, izdaja z zlato obrezo stane 12 500 SIT, v usnje vezana izdaja z zlato obrezo pa stane 19 500 SIT.

Baragova knjižnica, Slovensko versko in kulturno središče Kew, 19 A Beckett Street, Kew 3101

ima na razpolago za nakup velike in manjše izdaje Svetega pisma, molitvenike z velikim tiskom in podobno. Oglejte si ponudbo in cene na zadnji platnici *Misli*.

OGLAS

Prodajam kompletno, originalno slovensko narodno nošo št. 12-14 (11 komadov, brez nogavic). Če vas zanima, prosim kličite telefonsko številko 03 9481 7217

NEKAJ SMO JUNIJA POZABILI piše gospod I. Ahlin.

Prečital sem pozorno kakor je moja navada junijsko izdajo *Misli*. Pri tem pa opazim, da ni v njej niti najmanjšega omenjeno o krutem masivnem zločinu povojnih pokoljev v Kočevskem rogu, Teharjih in drugod. Prešla me je groza, češ p. Bazilij se bo v grobu obrnil. Vsako leto je redno objavil celo vrsto člankov v mesecu teh umorov.

Že prvo leto po njegovi smrti, pa ni ne črke o tem. Jaz protestiram proti temu molku. To je bil največji in najbolj zločinski dogodek, ki smo ga Slovenci kdaj doživeli in nikoli nam ne sme ta mesec ostati pozabljen, dasi se zato prizadeva režim v domovini in tudi tu med nami za borno peščico leče kakor papige kričijo:

»Pozabimo kaj je bilo pred petdesetimi leti!« in pa »Nas v Avstraliji ne zanima koliko ljudi je OZNA pomorila. Misli, julij-avgust 1998

Mi hočemo mir in slogo«.

Teh stavkov res še nisem bral v *Mislih*, pač pa v drugih »demokratičnih glasilih«.

Vem, da ste mogoče resnično pozabili, verjamem, da imate preveč dela. Računalnik in Vaši visoko izobraženi sodelavci so tudi utrujeni. Za bodoče Vam svetujem, da si napravite vozal v robčku že letos.

Prejmite lep pozdrav od Vašega »starega« naročnika. Želim Vam blagoslova, zdravja in uspeha.

I. Ahlin

Hvala za opozorilo, gospod Ahlin!

Vabim Vas, in druge bralce, da drugo leto kaj napišete o tem za junijsko številko, nekaj pa lahko prberete v tej reviji.

p. Metod

POKOJNI

V nedeljo, 31. maja 1998 je v Prince of Wales bolnici umrl Nick Camaris. Živel je v Kingsfordu NSW. Rodil se je 22. aprila 1922 v Youngu NSW. Leta 1975 se je poročil z Marico, rojeno Tavčar iz Dutovelj pri Sežani. Bolehal je tri leta in prestal dve operaciji. Bolezen je napredovala in je tako odšel s tega sveta. Poleg žene Marice zapuščala sestro Sofijo, ki živi v Atenah.

Poslovilne molitve za pokojnega so bile opravljene v cerkvi Holy Family, pokopan pa je bil na pokopališču Eastern Suburbs Memorial Park Cemetery.

Svojcem pokojnika naše iskreno sožalje!

Uredništvo

The Sound of One Hand Clapping

Tudi jaz sem si ogledala film.

Film je izredno bogat, poln nemih čustvenih izlivov, vprašanj, grobosti vsakdanjega življenja in prisposodob.

Dekle, Sonja, je dolga leta zbiralo drobce svojega življenja v popolno podobo, kar je bilo odlično prikazano v razbitih črepinjah, katere je Sonja kot majhna deklica zakopala.

Kot odraslo dekle jih odkoplje in skuša črepinje - drobce svojega življenja - urediti v popolno podobo, v sliko preteklosti in najti odgovore na nikoli vprašana vprašanja.

Mislím, da smo vsi v dvorani obnemeli ob krutosti udarcev Sonjinega življenja, ob tragični odločitvi njene matere, katero so spomini na doživete dogodke med vojno, v rani mladosti v Sloveniji, potisnili v obup in prostovoljno smrt, in posebno še zaradi strupa bolnega, nepremagljivega pijančevanja njenega očeta, ki le spozna, da se življenje nadaljuje, in ima pogum ter voljo narediti korak naprej, za bodočnost svojega vnuka.

Draga Gelt, Melbourne

*Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487*

Mesec junij je bil za našo skupnost miren, brez kakšnih večjih dogodkov, razen proslave slovenske samostojnosti. Pri nas smo jo praznovali na zadnjo nedeljo v juniju. Med mašo smo se spomnili v molitvi vseh, ki so darovali svoje življenje za samostojno Slovenijo. Prosili smo Svetega Duha, naj razsvetljuje naše politike, da bi delali za blagor slovenskega naroda. Isti dan je bila tudi sveta maša v slovenskem klubu, po maši pa kratek kulturni program. Morda se bomo le pričeli prebujati k sodelovanju.

Pregovor pravi, da je v slogi moč. Če bomo vztrajali, potem nas ne bo treba biti strah. Slovenski narod se prebujava v demokraciji, in vstaja iz sužnosti sovraštva in razprtij. Veliko stvari se spreminja. Obiski iz Slovenije prinašajo novo sožitje v naše skupnosti. Tudi nedavni obisk gospe Mihaele Logarjeve, voditeljice urada za Slovence po svetu. Veseli smo bili njenega obiska in sproščenega pogovora, predvsem pa že prvih vidnih uspehov. Seveda pa bo potrebno še vložiti veliko truda, da se vse, kar je bilo v preteklosti narobe, odstrani in da bomo vsi rojaki enakovredni. Z dobro voljo in božjim blagoslovom bomo prav gotovo dosegli.

Za vsa naša verska središča je bilo praznovanje pete obletnice Glasu Slovenije nadvse razveseljiv dogodek. Prvič odkar naša verska središča delujejo, jim je bilo za njihovo delo podeljeno priznanje za požrtvovalno delo v slovenski skupnosti. Nihče od nas ne dela zato, da bi prejel zahvalo ali nagrado, saj se zavedamo poslanstva v službi bližnjega. Vendar, ko ti nekdo reče hvala se počutiš zadovoljnega, ko veš da tvoje delo drugim nekaj pomeni.

Zato, gospa Stanka in gospod Florjan, iskrena hvala za priznanje!

Drugi razveseljiv dogodek za vse Slovence širom Avstralije je bil obisk predsednika dr. Janeza Drnovška, katerega namen je bil večje sodelovanje med Avstralijo in Slovenijo na gospodarskem področju. Ob tej priložnosti sta bila povišana za častna generalna konzula gospod Alfred Brežnik za Avstralijo in gospod Dušan Lajovic za Novo Zelandijo. Kljub temu, da gospod Brežnik ni zadolžen za Južno Avstralijo, smo veseli njegovega imenovanja, saj je veliko naredil in dela za naše rojake. Posebno ob času slovenske osvoboditve je ogromno naredil za promocijo naše države. Vse za Bog lonaj. Naša skupnosti si je štela v veliko čast, ko je prišel med nas in odkril ploščo posvečeno žrtvam za samostojno državo Slovenijo. Oba sprejmita iskrene čestitke od rojakov iz Južne Avstralije za priznано delo in za povišanje v častna generalna konzula!

Bliža se čas, ko nas bo obiskal koprski škof gospod Metod Pirih in naš slovenski provincijal p. Stane Zore. Že danes jima kličemo: dobrodošla!

Letošnji obisk gospoda škofa in patra provincijala je namenjen predvsem obletnicam naših verskih središč in

Škof Metod Pirih ob njegovem zadnjem obisku v Avstraliji pred sedmimi leti

cerkva. Naj bi bile te obletnice izraz hvaležnosti. Bogu in tudi rojakom za neomajno zvestobo in požrtvovalnost. Mnogi rojaki žrtvujejo veliko svojega časa pa tudi gmotne podpore našim središčem, kar je tudi znamenje, da jim nekaj pomenijo. Naša gosta bi se rada s svojo prisotnostjo zahvalila vsem za prehojeno pot in nas spodbudila še za naprej!

Gosta se bosta najprej zaustavila v Perthu v Zapadni Avstraliji. Prihod bo v četrtek, 20. avgusta. V **Adelaidi** bomo visok obisk pozdravili v petek zvečer ob 7. uri pri večerni maši. V soboto bo predvsem obisk bolnikov.

V nedeljo, 23. avgusta bo slovesnost 15. obletnice, odkar je bila zgrajena naša cerkev posvečena **sveti Družini**. Po končani maši bo kulturni program na čast našim gostom in promocija knjige gospoda Ivana Legiše. **Ob tej priložnosti bo med nami tudi adelaidski nadškof Leonard Faulkner**. Naše svetišče bo imelo že drugič dva škofa v gosteh.

Po končanem kulturnem programu bo barbecue.

Rojake v Milduri bomo obiskali na poti iz Melbournea, 2. septembra. Maša bo zvečer v farni cerkvi. **Rojake v Berriju** bomo obiskali naslednji dan, v četrtek, 3. septembra. Maša bo v dopoldanskih urah v farni cerkvi. Rojaki v Milduri in Berriju boste ob pravem času obveščeni.

Gospod škof in p. provincijal bosta obiskala tudi bolnike, ki so vezani na svoje domove in ne morejo v slovensko cerkev.

V svojih molitvah vključimo tudi pastoralni obisk gospoda škofa Metoda Piriha in provincijala p. Staneta Zoreta, da bi bil čim bolj uspešen in da bi naša verska središča še naprej zvesto služila našim rojakom v Avstraliji!

Z n a m k e

Hvaležni smo naši pridni zbiralki slovenskih znamk iz Južne Avstralije, Gospe Mauri Vodopivec, ki skrbi za to, da smo preko *Misli* obveščeni o lepih in zanimivih znamkah, katere redno izdaja Pošta Slovenije.

Predstavljamo vam šest znamk, ki so izšle 10. junija 1998. Štiri so v skupini in prikazujejo iglavce, ki so doma v Sloveniji: navadni brin, črni bor, evropski macesen in navadna smreka.

V slovenski medicini so

brin uporabljali pri več kot stotih bolezenskih primerih in je tako na vrhu najbolj uporabljenih zdravilnih rastlin pri nas. Navadna **smreka** je ena najpomembnejših gozdnih drevesnih zvrst pri nas. Smrekov les je vsestransko uporaben. V domačem zdravilstvu uporabljajo iglice za čaje in vitaminske napitke, sirup iz vršičkov pa za prehladna obolenja. **Črni bor** je ena najbolj odpornih in skromnih drevesnih vrst. V prejšnjem stoletju so tedaj goli goli in opusteli Kras pogozdili s črnim borom, brez katerega si

danes Krasa sploh ne moremo predstavljati. V slovenskih Alpah je **macesen** vrsta, ki jo srečamo najvišje. Jeseni njegove žareče, rumene iglice dajejo poseben pečat gorski pokrajini.

Potem sta še dve posamezni znamki.

Prva prikazuje goro **Boč** (978 metrov), za katero pravijo, da je s svojimi tremi vrhovi »štajerski Triglav«. Pravijo, da je Boč izjemno lepa in zanimiva gora. Poraščen je z mešanim gozdom, v njem pa domujejo srne, mufloni, gamsi in divji prašiči. Ima tudi

prekrasen razgled, na njem pa izključno raste čudovita in redka roža velikonočnica, katero hodijo v aprilu občudovat planinci od blizu in daleč.

Druga znamka prikazuje **parno lokomotivo** za potniške vlake, eno izmed modelov, ki jih je kupila nekdanja Kraljevina SHS od Nemčije prav za Slovenijo, tako da se sme ta model SŽ 06-018 šteti za avtohtono vozilo. The lokomotiv je Slovenija imela 30. Začele so voziti leta 1930. Vleklo so pretežno brzovlake in dosegle hitrost 85 km/h.

The Slovenian Religious Centres,
the Slovenian-Australian Association of Canberra and Prvi Rej
present the

24th Mladinski Concert 1998

Kultura nas druzi

Mass

Concert

Picnic

Dance

Canberra

3 & 4 October 1998

Slovenian-Australian Association

19 Irving St Phillip Canberra ACT
Saturday Concert 3.00 p.m.
Dance 8.00p.m.
Sunday Mass 10.00a.m.
Picnic 12.00p.m.

Inquiries and reservations:

Tel:(02) 6248 8841

Fax:(02) 6292 8211

E-mail:konzert98@yahoo.com

Entry forms for performers from your Slovenian Club or Slovenian Church

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

OBVESTILO

V maju in juniju letos sta se v Avstraliji zvrstila dva visoka državna obiska iz Slovenije. V začetku maja je Avstralijo obiskala državna sekretarka Mihaela Logar, vodja Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, v začetku junija pa predsednik vlade Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek.

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu deluje kot del Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije in je zadolžen, da v imenu države Slovenije skrbi za potrebe slovenskih skupnosti po svetu ter jih povezuje s Slovenijo. Zato je državna sekretarka gospa Logarjeva obiskala večino slovenskih društev, organizacij, Slovenskih narodnih svetov in slovenskih šolskih odborov.

Zelo plodni razgovori so poskušali določiti želje, potrebe in probleme slovenske skupnosti v Avstraliji ter se dogovoriti o čim boljšem medsebojnem sodelovanju. Dogovorjeno je bilo, da bo Urad za Slovence po svetu mlajšim generacijam pomagal pri navezavi stikov z drugimi podobnimi skupinami po svetu in jim priskrbel željene informacije. Na področju šolstva bo skupaj z Zavodom za šolstvo Republike Slovenije pomagal pri izbiri ustreznih pripomočkov ter pri organizaciji seminarjev za učitelje slovenščine v tujini. Ustrezno bo skrbel tudi za izobraževanje sodelavcev slovenskih medijev v tujini ter pomagal koordinirati kulturne programe, ki so namenjeni slovenski skupnosti v Avstraliji.

Urad za Slovence po svetu je odprt za vse predloge in pobude slovenskih skupin in posameznikov, z njim se lahko povežete opreko Veleposlaništva RS v Canberri ali jim pišete na naslov Ministrstva za zunanje zadeve, Gregorčičeva 25, Ljubljana.

V začetku junija je prišel na dvodnevni obisk v Avstralijo predsednik vlade Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek. V vladni delegaciji je bila tudi državna sekretarka za ekonomske odnose in razvoj Vojka Ravbar. Prvič od nastanka države Slovenije je prišlo do državniškega srečanja na najvišji ravni, saj se je dr. Drnovšek srečal z predsednikom avstralske vlade Johnom Howardom, z generalnim guvernerjem Sir Williamom Deanom, s podpredsednikom vlade Timom Fisherjem ter z zunanjim ministrom Alexandrom Downerjem. Pogovori so poudarili dobre odnose med državama ter izrazili željo, da bi prišlo do poglobljenih stikov predvsem na gospodarskem področju, kjer lahko državi pripomoreta s sklenitvijo ustreznih gospodarskih sporazumov.

V Sydneyju se je vladna delegacija srečala tudi s premierom NSW, Bobom Carrom, z nekaterimi pomembnimi avstralskimi poslovniki ter s predstavniki slovenske skupnosti. V pogovoru z njimi je slovenski predsednik vlade poudaril pomen slovenske skupnosti za ohranjanje in utrjevanje vezi med državama.

Veleposlaništvo Republike Slovenije
Canberra

SVETI FRANČIŠEK ASISKI

Marija Kmetova

2

»Poznamo, poznamo take plemiške pritepence,« so zamrmrali nekateri.

»... no, in - Frančišek gre in mu na mah podari vso obleko, vso opremo, konja - vse! Kar inako se mi je storilo, ko sem to zvedel. 'Kako le moreš biti tako trčen,' sem mu dejal in sem bil zares jezen. Pa glejte ga no - saj zdajle prihaja! Francesco, Francesco mio!«

Planil je izza mize, drugi so se dvignili in iztegnili vratove, vsi so zaklicali:

»Frančišek, stoj! Da nam ne utečeš! Noter pojdi, noter!«

Droban, slok mladenič v izbrani obleki bogatih asiških kavalirjev, bledega obraza in črnih, globokih oči je skoraj prestrašeno obstal, premeril družbo z odsotnim pogledom in se nasmehnil.

»Kam pa, kam? Ali v Spoleto, kaj, da se spet brž vrneš, kakor si se tedaj? Prisedi! Kam se ti mudi!« Porivali so drug drugega proti izhodu, a Frančišek je odkimal in dejal:

»Pozdravljeni, tovariši! Toda ne zamerite, dalje moram!«

Že so ugovarjali tovariši, klicali so ga bolj in bolj, ko se je oni, ki je bil ves čas največ govoril, udaril po čelu in zavpil na ves glas:

»Prijatelji - stojte - stoj, Francesco! Prijatelji, govorimo, govorimo, premlevamo in ugibamo to in ono, zakaj je Frančišek ves drugačen, pa se ne domislimo nečesa, poglavitnega: ženi se, ženi!«

Kakor na povelje so vsi plosknili, dvignili kozarce in vzklknili:

»Tako je! Bravo! Bravo! Ej, signor Francesco, ti si tič!«

Frančišek se je zazrl v družbo, se potem zagledal v daljo nad cvetje in hiše in ostre obrise starega gradu vrh Assisija in odvrnil s poudarkom:

»Res je. Oženil se bom. A tista nevesta, ki jo bom jaz zasnužil, je plemenitejša in bogatejša in lepša kot vse ženske, ki jih vi poznate.«

In se je okrenil in odšel.

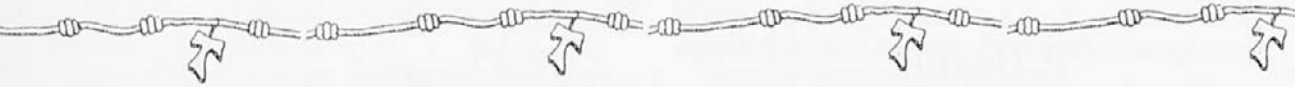
Kakor bi bilo treščilo med tovariše: zdrznili so se, pogledali drug drugega, obstali kakor pribiti. Potem so se zakrohotali in nekdo je vzklknil:

»Pa da ne boš že prej komu podaril svoje poročne obleke! Ha, ha!«

Tako so se smejali, da je še dolgo odmevalo za odhajajočim Frančiškom.

2. Kakor bi bilo zdajle, se je videl...

Frančišek je urno stopal iz Assisija po strmih, vijugastih ulicah navzdol. Zdaj pa zdaj je nemirno stresel z glavo, zamahnil z roko. Potem je šel počasneje, na ovinku tik pod mestom je obstal in se naslonil na oljko. Še so mu zvenele besede tovarišev v ušesih. Dobro je čutil, da jim ni več to, kar jim je bil prej. Nagubančil je čelo - kakor bi bilo zdajle, se je videl, kako mu je bilo tedaj, ko je bil pred leti po hudi bolezni spet prvokrat zunaj v okolici rodnega mesta: ves radosten je tedaj zapustil bolniško sobo in odšel med vrtove, da bi se tako prav do dna naužil svežega zraka in mladih lepot zemlje. Pa je bilo nenadoma vse krog njega kakor v megli, sonce

je bilo blede, rože kakor usahle in on sam, kakor da se je postaral za več let in je onemogel in uničen. Kar same od sebe so mu prišle tedaj besede v spomin: »Pomni, o človek, da si prah in v prah se boš izpremenil!« O kako je bil tedaj ves preplašen iztegnil roko, da bi prepodil turobne misli, odrinil nevidno prikazen! A zaman! Z vso silo so se vrgle misli nanj, pretkale ga skozi in skozi, take misli, ki jih sicer ni bil vajen nikoli. Da je svet ničev, da je človek – on sam – domišljav, ničemuren, puhel – takih misli ni bil mislil nikoli prej mladi in živahni asiški kavalir Francesco! A tedaj, kaj mu je bilo? – Frančišek je sklonil glavo in mislil dalje: »Kako se je vse uprlo v njem, kako se je boril s takimi mislimi, kako jih odganjal oberoč in se zatekal k prijateljem, se potapljal še in še v smeh in zabave in petje, se napajal ob misli na viteštvo, na vojno, na vso zlato bodočnost. Vendar – motilo ga je vedno nekaj, nesoglasje je bilo v njem, venomer mu je govoril neki tajni glas v duši, ga svaril in opominjal, da ne dela prav.« Frančišek se je pogladil po čelu in dejal: »Kako je bilo vse to čudno, čudno – in kako čudno je bilo zlasti v Spoletu! Veselil sem se na vojni pohod, upal na zmagovalne borbe, da si pridobim čast viteštva in tako zaželeni plemiški stan! A že koj prihodnjo noč v Spoletu – kako, kaj je bilo to? Zdrav in veder sem bil odšel od doma, prišel navdušen v Spoletu, legel ves v blaženih sanjah o časti in slavi k počitku. A glej – čudno – ponoči me je napadla tista grozna mrzlica. Premetaval sem se ves vročičen po ležišču, kakor bliski so se mi križale misli in potem – potem...« Frančišek je zaprl oči in skril obraz v dlani. Šepetal je: »Potem sem zaslišal – kako natančno! – zaslišal besede: 'Frančišek, povej, kam hočeš?' In zoper svojo voljo sem odvrnil: 'V Apulijo grem, da postanem vitez.' Pa je spet dejal tisti glas: 'Odgovori, Frančišek, kdo ti more več koristiti: ali gospodar ali hlapec?' 'Gospodar,' je bil tedaj moj odgovor. 'In zakaj zapuščaš gospodarja, da se udinjaš hlapcu? Zakaj si rajši z oprodo in ne s kraljem?'«

Kakor tedaj je tudi zdaj prevzelo Frančiška, ko si je govoril te besede, in živo se je slišal in videl, kako je bil v tisti noči planil pokonci in v dno duše spoznal, kdo govori z njim, da je bil vzkliknil ves vznemirjen:

»Gospod, kaj hočeš, da storim?« In je tedaj zaslišal: »Domov se vrni. Ondi boš zvedel, kaj ti je storiti. Zakaj,

glej, kar se ti je prikazalo zadnjič doma v sanjah, ko si videl v prodajalni svojega očeta samo blesteče se orožje in si slišal: 'Vse to bo tvoje in tvojih vojščakov!' – to moraš razumeti drugače!« Potem je bilo vse tiho in zbudil se je.

»O da,« je povzel zdaj v mislih Frančišek, se vzravnil in pogledal na zvezdno nebo in se počasi odpravil navkreber proti domu. »Kako sem bil takrat še ves zaslepljen! A po tistih besedah sem kakor brez uma zdrevil nazaj v Assisi in se šele zavedel, ko sem srečaval tovariše, ki so se mi posmehovali, češ, kar takole meniš, da postaneš čez noč slaven vitez in plemič! Prav so imeli. In potem sem iskal samote. A da bi zaglušil tisti klic iz noči, sem iznova poiskal tovariše, se z dušo in telesom vrgel v veselosti, hrupnosti in ponočevanja. Sredi veselja in brnenja zabav – kaj je bilo? Zapičilo se je vame kakor trn, me zbadalo in žgalo. Kolikokrat sem tedaj hipoma prebledel, otrpnil kakor v ledu, poskočil in nagloma odvihral iz družbe in izginil v noč. Vse do jutra sem blodil okrog, se izpraševal, razmišljal, mučil do neskončnih bolesti – a miru nisem našel. In nocoj – nocoj mi ni šlo več, niti tega nisem zmogel, da bi bil šel med prijatelje. Ali so še moji prijatelji vsi ti veseli in hrupni mladeniči? Vidim jih, a jih ne vidim, poslušam, pa jih ne slišim. Tuja mi je njihova družba.«

Ves potr se je ustavil Frančišek pred očetovo hišo in se naslonil na vrtno obzidje.

»Kako bodo zdaj ugibali, ko sem jim govoril o nevesti! Da, poiščem jo, nevesto! Novo pot poiščem, novo smer življenja! Posveten sem, ves puhel in ničemuren. Vse odstranim, vso to pisano šaro zavržem!«

V nekem tajnem srdcu se je prijel za jopič, kakor bi ga hotel strgati s sebe, zalučal je klobuk s perjanico na obzidje, pa je vztrepetal in globoko zavzdihnil. Mogočni valovi opojnega dehtenja rož in zemlje so zaplali vanj. Odpahnil je težka vrtna vrata in zašepetal poln notranjega vzburkanja: »Gospod, Tebe hočem! Le Ti si lepota in mir!«

Glas za glasom nočne ure se je vil čez Assisi, zamolklo so padali udarci in onemeli v višavah, Frančišek je zaprl vrata za seboj, da je zahreščalo v tečajih in se je preplašil pojoči slavček vrh akacije, utihnil in se zatekel v zatišje temne pinije sredi vrta.

Se nadaljuje

P. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

Pravkar je prišel Matevž. Na Leskovcu je kupoval kravo, pa se je domov grede oglašil v Potoku. Le pri vratih je pomignil bolnici, v kamro ga Miha ni pustil. Pač pa sta se zmenila, da pojdejo otroci z njim. Mlajši štirje. Janez je tako ves dan na paši, Micka in Francka pa morata pomagati materi. In te dve itak ne bi hoteli od hiše.

»Pri tebi bo zanje bolj varno, tu pa so koj na postelji pri materi.«

Da, Matevževa domačija ne stoji med vaškimi hišami, ampak sameva prisljonjena v breg za samostanom. Pri Poberetovih še nihče ni zbolel, hvala Bogu.

»V Stično sta prišla včeraj dva mestna gospoda. Menda sta doktorja iz Ljubljane,« je pravil Matevž. Takrat v Št. Vidu še ni bilo zdravnika.

»No, ta dva nam koz ne bosta pregnala!«

»Ko bi bili še menihi v samostanu!« je vzdihnila stara Kljunka, ki jo je iz Dobrave poklicala Marijana. Vedela je za vse vrste zdravilnih rož in hitro pomagala, če je bilo potreba. Stari materi je takoj namočila obkladke.

Oče Miha je še pomnil, kaj so pravili stari ljudje, ko je kot paglavec poslušal z očmi in ušesi njihovo modrost pod starodavno samostansko lipo. Da, da! Ko so še menihi molili v samostanu in klicali božji žegen nad Stično, tudi bolezni ni bilo. In kadar je prišla, je bil takoj menih v hiši, ki se je razumel na take stvari. Če so mu rekli »gospod dohtar«, je bil hud. »Brat lekarnar sem,« je dejal, »in kolikor morem, pomagam. Več bo pa Bog storil, kakor mu je všeč...« Kdo pa naj mestnim doktorjem verjame? Še nihče redkih, ki so jih peljali iz Stične v ljubljansko bolnišnico, ni prišel zdrav nazaj. Niti mrtev ne, ker so vse pokopali tam pri Sv. Krištofu...

»Toda slišal sem, da sta bila gospoda pri Mlejnikovem Froncu in je že precej boljši. Menda sta prinesla s seboj zdravila...« je povedal Matevž, ki je bolj trezno gledal

na stvar. Potok pa je bil precej od sveta.

»Le kdo jim bo verjel, šušmarjem!« se je vtaknila vmes Kljunka, ki se je bala, da bo ob službo. V Stično si zdaj skoraj ne bo upala. Navsezadnje jo bosta dala gospoda še zapreti, saj v Ljubljani gotovo drugače zdravijo kakor ona...

»Kdo jim bo verjel? Ti vem da ne!« se je zasmejal Matevž.

»Ti ne, ti ne!« sta okrog ženske zapela Tonček in Nežika, ki sta vlekla na ušesa pogovor odraslih.

»Kako se hitro zagovoriš!« sta se spomnila moža na otroke.

»Najbolje bo, da kar naprežeš in bi nazaj – če seveda utegneš – pripeljal gospoda župnika. Mati ga sami želijo in prav je tako.«

Matevž je bil takoj pripravljen. Hlapec je napregel, otroci pa so se med veselimi vzkliki skobacali na koleselj. Prvič so se peljali iz Potoka.

Gospod župnik je Pintarčkovo mater pripravil na večnost. Tudi eden ljubljanskih doktorjev jo je obiskal. »Ko bi me takoj poklicali, bi morda šlo. Pa tudi bolj težko, ker so stari in premalo odporni,« je povedal. V soboto popoldne, ko sta Marijana in Miha za Kljunko molila rožni venec, je ugasnila kakor sveča...

Miha je stegnil roko in ustavil nihalo na uri. Prvič v Potoku kot gospodar.

Potem je postalo v Potoku pusto kakor na pokopališču. Mlinsko kolo je stalo, stala je ura na steni in otrok ni bilo doma, da bi kričali okrog hiše. Še pes je bil te dni nenavadno tiho. Le veter je od časa do časa prinesel v dolino zategle glasove štirih zvonov.

Kdo bi si mislil, da zna bron tako jokati! Pa zna. Da sega prav do srca.

»Stara mati so zaspali,« je stric Matevž povedal Pintarčkovim otrokom.

Zaspali? – Prav! Saj tudi Tonček zaspi. Vsak večer... In Nežika, Ivanka ter Ančka tudi.

»Za vselej...« je še pristavil stric.

O, za vselej zaspati pa ni lepo! Stara mati bodo spali vso noč prav do jutra, nato ves dan in zopet vso noč. In vedno tako... Vedno...

Potem ne bodo mati več hodili po hiši. Nič več ne bodo sedeli ob peči pri kolovratu ali pa z rožnim vencev v roki ropotali na zapečku. Tudi o škratu in poredni Tonki ne bodo več pripovedovali. Nikoli več...

Ančki se je zsvitalo. »Umrlí so,« je povedala in zajokala.

Potem so zajokali tudi ostali trije.

Ko so se vrnili v Potok, res ni bilo več stare matere na klopi ob peči. Tako pusto je bilo v hiši. Kamra pa je bila zaklenjena, ko so hoteli otroci gledat, kako mati »za vedno spijo«.

Zato pa mu je led pokazal fige...

»Matere ni več tu. Za cerkvico spe,« jim je pojasnila Francka.

Torej je tudi videli ne bodo nikoli več? Nikoli več... In otroci so zopet zajokali.

Babičina kamra je ostala zaklenjena prav do snega, ki je tisto leto zapadel ob koncu novembra. Šele z njim so pozabili, da nekaj manjka v hiši. Saj je bilo tako lepo gledati skozi okno ter opazovati bele zvezdice, ki so se na gosto usipale izpod neba.

Tonček in Nežika sta pozabila, da je dolino pobelilo tudi lani. Premajhna sta bila. Zdaj pa sta že četrto obletnico rojstnega dne pustila za sabo. Seveda sta še vedno v krilcu tekala po hiši. Le do praga sta poizkusila s svojimi bosimi nožicami in sta takoj spoznala, da zunaj Misli, julij-avgust 1998

ni preveč prijetno. Tonček se je sicer v Mickinih čevljih ojunačil celo preko kamnite stopnice, a je bil kmalu nazaj.

»Mráz je zunaj! Zebe!« je povedal.

Da, mráz! Kadar je vse belo, je mráz. Hu, kako hlapec Martinek huka v roke, kadar pride v hišo! In Janez se vedno upira, ko ga mati pošljejo v Stično v trgovino. Ko pa ga je prišel klicat Laznikov Tine, je bil koj pripravljen. Seveda, on gre lahko, ko je že tako širok in visok, da obleče kožuh rajnkega dedka ter obuje očetove škornje. Kar plava v njih in v kožuh bi šli trije Janezi. Pa vendar gre...

Nad potokom se je sleherni dan vlakla rahla megla, ki je včasih odela v svoje tančice vso dolino. Kako je bilo lepo, kadar je preko njene sive koprene prisijalo sonce in jo polagoma raztopilo. Ivje na vrhah ob potoku se je srebrno zalesketalo in kadar je sedel na upognjene veje vran, so se otesle bele teže, da so se kristalni kosmiči zaprašili v zeleni potok in utonili.

Robovi ozke struge so dobili led, ki je na nekaterih mestih segel prav do srede in se končno strnil. Ko pa je mráz še huje pritisnil, je bil potok čez in čez pokrit z debelo ledeno skorjo. Potem je Janez napravil drsalnico, ki se je vlekla od mostiča do hleva. Kako je Tonček poželjivo gledal skozi stekla na oknih, na katerih je morala toplota zakurjene peči vsako jutro sproti raztopiti ledene rože. Brat se je vozil kot veter. Kako so se mu mlajši smejali, če je hipoma zginil za sneženim kupom na bregu in se končno po zadnji plati pripeljal do hleva.

»Spet je vel...« je Nežika kazala s prstom, ko se je Janez postavil na noge in se otepal. Presneti led, kako je gladek!

Enkrat se je tudi hlapec spravil k igri. Seveda ga je bilo mnogo več kot Janeza. Zato pa mu je led pokazal fige in počil. Janez se je kar po kolenih tolkel, ko je hlapec nenadoma obsedel v ledenomrzli vodi, ki na srečo ni bila globoka. Do pasu je bil pa le moker. Brrr!...

Potem se je Martinek kobacal iz potoka ter stekel čez dvorišče. Hlače so mu mimogrede zmrznile in otrdele, da je priškripal v hišo. Nato pa v drugo obleko in za peč, a otroci med glasnim kričanjem okrog njega.

»Martinek je hlače pral... Martinek je hlače pral...«

»Smrkavci! Še enkrat in bom vse pometal s peči!« se je razjezil hlapec, da so takoj umolkni.

Le Janez je še vedno jezijkljal izza mize: »V Potoku je zares močan led. Še Martinka drži...«

Otroci zopet v smeh, hlapec pa s peči in nad Janeza. Fant je kar hitro zajokal, tako mu je nategnil ušesa. Nič več ni omenil njegove nesreče.

Se nadaljuje

sv. ciril in metod melbourne

*Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

KRSTA

AMY MARIE DEBELAK, Mill Park, Victoria, hči Jennifer, roj. Bailey in Garyja Debelaka je bila krščena v naši cerkvi 7. 6. Botra sta bila Frank in Greta Prosenik.

DANIJEL JAMES SPILAR, Mount Waverley, Victorija, sin Borisa Spilarja in Christine Joy, roj. Watkins, je bil krščen 28. 6. Botra sta bila Mark in Sonja Suselj. Cestitamo z željo, da bi otrokom tako starši kot botri pomagali rasti v veri!

POROKA

V soboto, 20. junija sta si večno zvestobo z zakramentom zakona obljubila HERBERT MATTHEW IZ Thornburyja, rojen v Cape Townu, Južnoafriška republika, krščen v tamkajšnji katoliški cerkvi, in DANIELLE MARIJANA ROSTAN iz Thornburyja, krščena v naši cerkvi, hči Franceta Rostan in Ljubice Taleva. Priči sta bila David Kent in Nancy Zagami. Želimo jima srečno pot!

POGREBI

V petek, 5. junija smo imeli v cerkvi kar dve krsti. Na binkošti, 31. maja, sta se na cesti proti Balaratu tragično ponesrečila STANKO IN VERA MAMILOVIČ iz Mulgrave. Stanko je bil doma iz Jelovic pri Buzetu (roj. 30. 4. 1936), Vera pa iz Zajelšan pri Ilirski Bistrici. (roj. 30. 3. 1938). Vera je prišla v Avstralijo 1958. leta, Stanko pa 1959. P. Bazilij ju je poročil v stolnici sv. Patrika v Balaratu, leta 1961. V zakonu sta se jima rodila

Loretta in John. Oba sta se pred dobrima dvema letoma poročila, še naprej pa je bila družina tesno povezana. Vera je ob prihodu v Avstralijo živela pri svoji sestri Angeli v Balaratu, kasneje sta z možem živela skupaj z družino Stankotove sestre Slavice v Melbournu, potem pa so si zgradili svojo hišo v Mulgrave, Wanda St. Vera je pred nekaj leti bolehalo za rakom, vendar ga je z zdravili in močno voljo uspela premagati. Na pogreb je iz Slovenije prišel tudi Verin brat Alojz. Rožni venec v četrtek in pogrebna maša v petek je bila v naši cerkvi, potem pa smo pokojnika pospremili na božjo njivo v Springvaleju. Po pogrebu je bila sedmina na društvu Planica. Iskreno sožalje družini, sorodnikom in prijateljem!

MILKA (LJUDMILA), EMILY SAMARDZIJA, roj. MLINAR je umrla v ponedeljek, 22. 6. v Betlehem hospital. Doma je bila iz Žiri, vas Dobračeva. Pri osmih letih ji je umrla mama pri štirinajstih pa še oče. Bila je najmlajša od šestih otrok (trije bratje in dve sestri). Za prežvljanje je delala na kmetiji. Leta 1953. je prišla v Avstralijo. Petintrideset let je delala v Alfred Hospital v Melbournu in bila prav toliko let poročena z Lazom Samardzija, Srbom. Otrok nista imela. Zadnjih devet let je bila vdova. Letos okrog velike noči so ji odkrili bolezen raka in ji pripisali samo še nekaj mesecev življenja. Z veliko prisebnostjo je uredila vse z Bogom in z ljudmi in tako jo je smrt našla povsem pripravljeno. Pogreb je bil v petek, 26. 6. s pogrebno sv. mašo v naši cerkvi, pokopana pa je na novem pokopališču v Cheltenhamu.

Štiri tedne po smrti so v njegovem stanovanju na Lenox St., Richmond, našli truplo DRAGOTA PERITZA (PERIČ) v četrtek, 18. junija 1998. Edina sestra mu je umrla že pred nekaj leti v Sloveniji. Rojen je bil 2. 12. 1925 v Ljubljani - Moste. Starši so bili Primorci. Leta 1950 je prišel v Avstralijo in bil najprej v Kampu Bonegilla, potem na severu Tasmanije, nato nekaj časa v Hobartu, približno leta 1957 pa je prišel v Melbourne. Zadnja leta pred upokojitvijo je delal na glavni pošti v Melbournu. Umril je junija 1998. Pogrebna sv. maša je bila v naši cerkvi v torek, 30. junija, prejšnji večer pa rožni venec. Pokopan je na slovenskih skupnih grobovih v Keilorju.

V nedeljo, 26. julija bo PRVA OBLETNICA SMRTI p. Bazilija. Priporočam ga v molitev.

Če molitve on več ne potrebuje, bo pa nam koristila!

Naj spomnim na praznik Marijinega vnebovzeta, v soboto 15. avgusta!

MLADINSKI KONCERT

3. oktobra bo mladinski koncert v Canberri. V sodelovanju z našim verskim središčem koncert pripravlja folklorna skupina Prvi rej in Avstralsko-slovensko društvo Canberra. Organizirano bomo šli na koncert iz Kewja, za organizacijo prevoza in zbiranja prijav pa skrbijo mladi. Prijavnice lahko dobite tudi na vseh društvi. Vabim vas, ki ste mladi po srcu, da se udeležite mladinskega koncerta! Če želite in ste pripravljeni nastopiti na koncertu, se čimprej prijavite!

Veseloigra Davek na samce, ki nam jo je predstavila igralska družina iz Merrylandsa, je bila lepo obiskana in dobro sprejeta. Kakovost in izbrana vsebina, ki je primerna gledalcem, je najboljša reklama tudi za naprej!

OBNOVA BARAGOVEGA DOMA

Nadaljujemo z obnovo in lepšanjem BARAGOVEGA DOMA. Glavno delo zadnjega meseca je bila oprema nove pisarne in beljenje hodnikov, mnogo pa je bilo tudi manjših in potrebnih del. Za beljenje se je zavzel Frenk Frenčič ob pomoči Toneta Mikuža in Jožeta Krmjaka, Marjan Jonke pa beli sobe fantom, ki to želijo. Pisarno opremljajo avstralska podjetja. Omenjeno delo še ni končano niti na hodnikih niti v pisarni, tako da bom o njem morda še kdaj poročal. V domu, ki je registriran hostel, nudimo prenočišča za zmerno ceno, če kdo želi. Dobrodošli!

PRAZNUJEMO 30 LETNICO NAŠE CERKVE

Letos, 20. oktobra, bo minilo trideset let odkar je koprski škof Janez Jenko posvetil našo cerkev sv. Cirila in Metoda. Okroglo obletnico bomo praznovali zadnjo nedeljo v avgustu s koprskim škofom in referentom za izseljence pri slovenski škofovski konferenci, mons. Metodom Pirihom ter z novo izvoljenim provincialom Slovenske frančiškanske province Svetega križa, p. Stanetom Zoretom. Obiskala bosta tudi Morwell, Wodongo in Geelong, kjer je slovenska sv. maša. Z rojaki se bosta srečala tudi na slovenskih društvih.

KEW. V Kew bomo slovesno obhajali obletnico posvetitve cerkve v nedeljo, 30. avgusta letos, ob koprskem škofu Metodu Pirihu in novemu provincialu slovenske frančiškanske province, p. Stanetu Zoretu. Upamo na lepo vreme, tako da bi lahko imeli sv. mašo zunaj, pri lurški votlini. Lepo ste povabljeni na praznovanje in na skupno zahvalo Bogu. Posebej vabljene narodne noše. Osme maše ta dan ne bo, praznična maša pa bo ob desetih.

MORWELL. V Morwellu bo sv. maša, srečanje s škofom in provincialom isto nedeljo, 30. avgusta, ob 6. uri zvečer. Tam se bomo spomnili in se Bogu zahvalili ob 40 obletnici, kar je bila v Morwellu prva slovenska sv. maša. Sv. mašo bomo imeli tudi v nedeljo, 23. avgusta, kot navadno na 4. nedeljo vsaka dva meseca.

WODONGA. V Wodongi bo srečanje s škofom in provincialom v ponedeljek 31. avgusta. Najprej bo ob 6. uri sv. maša v cerkvi Sv. Avgušтина in Srca Jezusovega, potem pa srečanje na slovenskem društvu v Alburyju.

GEELONG. V Geelongu bo sv. maša in srečanje z gostoma v torek, 1. septembra ob 6.45 zvečer. V septembru bomo imeli redno sv. mašo tudi na 2. nedeljo v mesecu, maša v avgustu pa odpade zaradi birne v župniji Svete družine, Bell Park.

Poleg našega verskega središča in podružnic bosta škof in provincial obiskala naše rojake tudi v Perthu (23. 8.), Adelajdi (6. 9.) in Sydneyu (13.9.).

POSEBNO OBVESTILO

Od 13. do 25. julija bom imel letne počitnice. Za vse nujne primere se obrnite na Hrvate v Clifton Hillu, 69 Hodgkinson St. Duhovnika sta Fr. Mato Grubišič in Fr. Josip Križanac. Telefonska številka je (03) 9482 3479.

izpod triglava

ZALOG PRI POSTOJNI – ŠKOFIJSKI DAN MLADIH. V soboto, 16. maja so se mladi Primorci zbrali na 2. škofijskem dnevu mladih. Dve leti sta minili, odkar je sveti oče tisoče Slovencev spodbudil: Korajža velja! Mladi Primorci teh besed niso pozabili. Pod geslom *Živeti v veselju* so mladi iz šestih dekanij koprške škofije drug drugemu predstavljali, kako so v the dveh letih uresničevali papeževo naročilo, naj z veseljem aktivno in velikodušno sodelujejo v življenju župnij, gibanj in združenj. Po pozdravnem nagovoru predstavnika škofijskega odbora za mlade je imel škof Metod Pirih katehezo. Izvir in vir veselja je Sveti Duh, kateremu je posvečeno to leto, je poudaril. Štiristo mladih se je potem pridružilo eni izmed devetih delavnic. Med drugim so napisali voščilo papežu za rojstni dan. Srečanje se je končalo z mašo, pri kateri so se pridružili še drugi verniki iz škofije. Daroval jo je škof Metod Pirih, ob njem pa je somaševalo okrog trideset primorskih duhovnikov.

SVETA GORA. Na predzadnjo nedeljo v mesecu maju so se v baziliki svetogorske Kraljice zbrali verniki iz dveh

različno govorečih, vendar sosednih škofij. Srečanje koprške škofije in goriške nadškofije je že tradicionalno – tokrat 11. po vrsti z naslovom *V enem Duhu vsi krščeni v eno telo*. Maša sta, ob somaševanju nad dvajsetih duhovnikov z obeh strani meje, vodila **koperski škof msgr. Metod Pirih** in goriški nadškof Antonio Vitale Bonmarco. Maša je bila letos v italijanščini, posamezni deli pa v slovenščini in furlanščini. Letošnje srečanje je bilo v znamenju različnosti, ki naj bo združena v eni družini po zgledu prve Cerkve. Ta je skupaj z Marijo, ki je pod križem postala mati vseh, pričakovala Svetega Duha. Ob koncu maše je **goriški nadškof podaril 50 milijonov italijanskih lir za prizadete v Posočju, ki so jih zbrali goriški verniki.**

POMOČ ŽRTVAM POTRESA V SLOVENIJI

Denarno pomoč za prizadete v potresu lahko pošljete na:

Pomoč za potresno Drežnica – žiro račun Krajevne skupnosti: št. 52030-645-505-0011

Na Karitas:

št. 52030-645-50592-0022

Slovenska Karitas

zbira denar za najbolj prizadete na žiro račun:

št. 50100-62011395 1140116-623903

s pripisom 'potres'

Rdeči križ Slovenije

zbira denar za najbolj prizadete na žiro račun:

št. 50101-678-51579

s šifro 4009 in pripisom 'Tolminsko'

Vaše prispevke pa lahko tudi pošljete na uredništvo revije Misli s pripisom 'ŽRTVAM POTRESA'.

BREZJE. Drugo obletnico obiska svetega očeta Janeza Pavla II. so na Brezjah praznovali z veliko slovesnostjo. Apostolski nuncij nadškof Edmond Farhat je v svoj mašni nagovor uvrstil osrednje poudarke papeževih govorov, ki jih je imel v treh dneh obiska v Sloveniji. Varuhi brezjanskega Marijinega svetišča so pa to obletnico potrdili še umetniško – s skulpturo svete Družine na novo zasnovanem romarskem parku. Gvardijan frančiškanske skupnosti na Brezjah mag. p. Ciril Božič je poudaril, da je to dar bratov frančiškanov ob stoletnici njihovega delovanja na tem milostnem kraju. "Prihodnost

človeštva gre preko družine!" je ponovil p. Ciril besede papeža. Brezjanski romarji se bodo poslej ustavili tudi ob svetem znamenju na polju, ki se odpira razgledom Marijinega svetišča in Triglavskega pogorja ter simbolično – dobrohotno, prijazno, spravno – objema vso Slovenijo. Čudovita skulptura je delo umetnika Staneta Kolmana.

ROMANJE TREH DEŽEL. Ljubljanska škofija, ki je gostiteljica letošnjega Romanja treh dežel, se je odločila, da se verniki in škofje treh dežel – Koroške, Furlanije in Slovenije – srečajo v Bovcu. Tam stoji zgodovinsko in umetnostno pomembna Marijina cerkev, ki pa je bila v potresu močno poškodovana. To srečanje bo v soboto, 22. avgusta, pod vodstvom škofov Egon Kapellarija iz Celovca, Alfreda Battistija iz Vidma in Franca Rodeta iz Ljubljane. Geslo romanja se glasi: *Dajmo življenju nov smisel.* Vsakoletno romanje treh dežel se je porodilo iz želje po združevanju in povezovanju na področju, kjer se stikajo trije narodi: nemški, furlanski in slovenski. Zato ni slučajno, da je bilo prvo tako srečanje pri svetišču na Svetih Višarjah. To Marijino svetišče je že od nekdaj simbol povezovanja katoličanov na trem področju ne glede na državne meje. Prav te dni je milostni kip Matere Božje končal enomesečno romanje miru po obsejnim področju Furlanije, Slovenije in Koroške ter se vrnil v svetišče na Višarjah.

MARIBORSKA KARITAS je imela sredi meseca junija v Svečini srečanje, na katerem so posebno pozornost posvetili programu *Botrstvo*. Ta izhaja iz dejstva, da je veliko otrok lačnih, da so prikrajšani za srečno otroštvo in da so socialne razlike med našimi

družinami vedno večje. Z namenom, da bi otrokom vsaj delno omogočili brezskrbno otroštvo in šolanje, se je pri Škofijski Karitas Maribor leta 1993 oblikoval projekt Botrstvo. V ta program je vključenih 75 otrok in 60 botrov, ki mesečno prispevajo določeno vsoto denarja za enega otroka. Botri – darovalci so posamezniki, družine, podjetja, razne organizacije, župnije in podobno. Poleg rednega sklada botrstva obstaja tako imenovani sklad *skupni boter*, v katerega svoje prispevke nakazujejo darovalci, ki pa nimajo nikakršnih mesečnih obveznosti do otroka in tudi višina prispevka je prepuščena njihovi lastni presoji.

OBČINSKE VOLITVE V SLOVENIJI. Jeseni bodo v Sloveniji potekale občinske volitve. Ob novih občinah ali novi razmejitvi starih pa se v političnih krogih pogajajo že kar nekaj let. Sredi aprila je tako potekal referendum, na katerem so se volilci odločali o novih občinah. Seveda je o referendumih odločala politika, ne pa pogoji, ki se za novo občino zahtevajo. Tako je moral parlament po naročilu ustavnega sodišča napraviti popravni izpit. Možnost za ustanovitev nove občine se ponuja še osemnajstim krajem. Referendum pa bo 21. junija.

SLOVENC ZA DANES V ZDOMSTVU IN EMIGRACIJI. Pod tem naslovom je pri izlozbi *Družina* izšla knjiga tržaške pisateljice in publicistke Zore Tavčar. Avtorica že vrsto let objavlja intervjuje z uglednimi Slovenci. Ti pogovori so že leta 1991 izšli v knjižni zbirki *Slovenci za danes*. V njej je predstavila trideset likov domačih in zdomskih rojakov, ki so na najrazličnejše načine zaznamovali prostor in čas, v katerem živijo. Tudi tokrat si je izbrala isto število rojakov, ki živijo v zdomstvu in emigraciji. Med njimi so ljudje, ki se odlikujejo po strokovnosti, človeških kvalitetah in slovenski zavesti. Med njimi so znanstvenice, profesorji, misijonarke, glasbeniki, pisateljice, slikarji, pustolovci in drugi. Živijo raztreseni po vseh celinah sveta. Med njimi sta tudi dva rojaka, ki živita v Avstraliji. To sta pisec knjige *Možje s Snowyja* Ivan Kobal iz Sydneyja in slikar Dimitrij John Kodrič iz Melbourn.

SPOMINSKA MAŠA V KOČEVSKEM ROGU. Mesec junij je tudi v Sloveniji že deveto leto zaznamovan z množičnimi poboji vrnjenih domobrancev in civilistov v maju in juniju leta 1945. Tokratno spominsko mašo v Kočevskem rogu je vodil beograjski nadškof in metropolit Franc Perko. Po maši je blagoslovil še novo postavljen križev pot Staneta Jarma, postavljen v spomin na največji

slovenski križev pot. Med šest in osem tisoč ljudi se je zbralo na grobiščih neimenovanih žrtev.

Nekaj dni pred slovesnostjo v Rogu so na radiu *Ognjišče* pripravili pogovor o

Kočevskem rogu danes. V njem so sodelovali generalni državni tožilec Anton Drobnič, teolog Janez Juhant in publicist Justin Stanovnik. Po mnenju Stanovnika pri vprašanju Kočevskega roga ne gre za geografski termin, ampak je metafora za to, kar se je zgodilo junija in julija 1945. Drobnič pa je opozoril na dvojnost slovenske družbe, saj se navzven kaže kot tista, ki deluje civilizirano-pravno, navznoter pa nima urejenih niti najbolj osnovnih zadev. Juhant pa je za vzgled, kako se lotevajo zgodovine, postavil Nemce. Po njegovem je danes čas, da priznamo, kaj se je dogajalo, saj

mimo tega ne moremo, in pri tem dejal, da moramo pogledati resnici v oči in se z njo soočiti. Na vprašanje, kdaj bomo lahko postavili pred sodišče rablje iz Roga in Teharj, je Drobnič ocenil, da ni pričakovati, da bi bilo to kmalu. Povedal je, da se vsi zavedajo, da je bil ta pobjo nekaj strašnega, tudi tiste skupine ljudi ali organizacije, ki so izšle iz politične partije, ki je te poboje vodila, jih ukazala in tudi izvajala. Po njegovem mnenju so na besedni ravni skoraj vse organizacije, z bivšo komunistično partijo vred, obsodile povojne poboje. Zanimivo pa je, da vsepovsod vedno obsojajo poboje, nikoli pa ne obsojajo storilcev, zločincev, ki so te poboje ukazali in izvajali, je še dejal Drobnič. To po njegovem mnenju kaže na neiskrenost tega obžalovanja, kar se v praksi vidi v tem, da vsepovsod, kjer koli morejo, skušajo zavirati kakršnokoli odkrivanje, kakršenkoli pregon storilcev.

pripravilo spominsko slovesnost v spomin na pobjo 10 tisoč vrmljenih domobrancev leta 1945. Spominska slovesnost se je začela s sveto mašo, ki jo je v cerkvi Vseh svetnikov daroval

ljubljski nadškof in metropolit Franc Rode. Zatem so se navzoči zbrali pri lipi sprave in Odršenikovem znamenju. Slavnostni govornik je bil predsednik Slovenskih krščanskih demokratov, Lojze Petrlje. Petrlje je med drugim poudaril, da ne more biti svobode brez resnice, brez nje tudi ni mogoča sprava. Dodal je še, da se o resnici ne glasuje. Poudaril je razhajanja med partijskim zgodovinopisjem in slovenskimi zgodovinarji. Pomor v Rogu desetletja ni bil priznan kot dejstvo. O Kočevskem rogu smo govorili šepetaje, na Teharjah so na kosti tisočev leta in leta vozili odpadke. Do Kocbeka leta 1976 ni prodrlo na dan javno vprašanje: »Kako je bilo to mogoče?« Eno je zamolčanost, drugo so

**Zadnja želja
Zadnja
stopinja
naj ustavi se
v koraku
plesu
upanja,
zadnji gib roke, naj v stisku zahvale omahne,
v zahvali za vse preizkušnje in darove,
naj
srce
otrpne
v objemu
darovane
toplote,
in oči
naj zro
v neskončne
plemenitosti
zvesto
oko.**

Draga Gelt

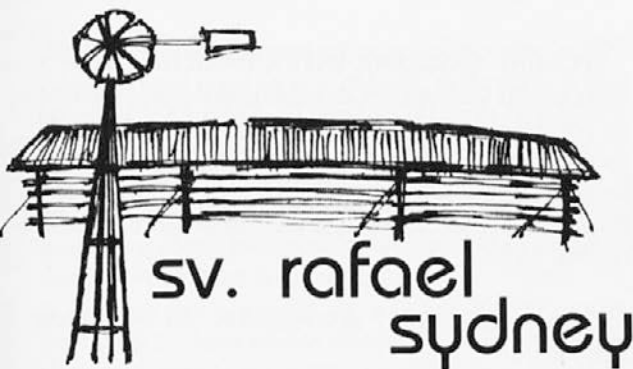
falsifikati ter številna sredstva, s katerimi je totalitarna oblast zgodovino prikrojila svojim potrebam in puščala v javnost, kar se ji je pač zahotelo. Petrlje je še opozoril, da smo bili dolgo lastniki črnobeke slike zmagovalcev, ki so poznali samo naše in sovražnike. Po njegovem mnenju je pri nas nosilec starega rodu resnica še vedno sumljiva in nevarna ter da prizadevanja za resnico označujejo kot klic po maščevanju. Dolžni smo vztrajati pri delu za resnico, pravičnost, popravo krivic in spravo, meni Petrlje in poudarja, da je to prizadevanje jasen ne laži, prevar, trik, ideološki črnobeli, ki na slovenskem še naprej odpira nepotrebne fronte. Nazadnje je še dodal, da smo vsem, ki so padli za slovensko domovino, naj so se upri fašizmu, nacizmu ali komunizmu, dolžni spomin, ki potrjuje človeško dostojanstvo.

NOVOMAŠNIKI V SLOVENIJI V LETU 1998

Iz koprške škofije dva; iz ljubljanske škofije sedem; iz mariborske škofije šest.

Iz redovnih skupnosti: en beneditinec, en minorit, trije frančiškani in dva salezijanca.

Misli, julij-avgust 1998

Fr. Valerian Jenko, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

CAR RALLY bo letos v nedeljo, 9. avgusta. Organizacijo imajo v rokah lanski zmagovalci: Robert Fisher, Karen Žižek in Tanja Smrdel. Prijave bodo sprejemali na nedelje, 19. in 26. julija ter 2. avgusta.

NAKUPOVALNI IZLET ALI SHOPPING SPREE bo spet na sporedu v soboto, 29. avgusta z odhodom iz Merrylandsa ob 7.45 zjutraj. Prireditelj je tokrat *Australian Slovenian Review* pod vodstvom Judite Bavčar-Skubla, ki ima dolgoletne izkušnje pri organizaciji teh in drugih vrst prireditev. Doprinos bo tokrat za nabavo potrebščin Slomškove sobotne šole v Merrylandsu. Vodstvo šole se že vnaprej zahvaljuje prirediteljem in Juditi, kakor tudi vsem, ki se boste odzvali vabilu.

POMOČ PRIDE. Iz našega provincialata v Ljubljani so mi sporočili, da so sredi junija na kapitularnem kongresu razpravljali, koga naj pošljejo za pomoč v Merrylandsu. Odločili so, da pošljejo p. Filipa Rupnika, za nekaj let. P. Filip je bil rojen leta 1931 v Breznici pri Žireh. V mašnika je bil posvečen leta 1959. Dosedaj je opravljal razne službe po župnijah in samostanih v Sloveniji. Med drugim je bil tudi namestnik župnika v Žabnicah, obenem pa tudi rektor Marijine božje poti na Svetih Višarjah. Sedaj je že nekaj let župnik in gvardijan v Strunjanu. P. Filip bo prišel med nas, kakor hitro dobi potrebna dovoljenja. Za sedaj mu kličemo: dobrodošel!

SLOVENSKA BOGOSLUŽJA
ob obisku škofa Metoda Piriha in
novega frančiškanskega provinciala
p. Stanislava Zoreta.

FIGTREE ima slovensko službo božjo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu. Torej: 26. julija, 9. in 23. avgusta ob 5. uri popoldne. V septembru bo sveta maša izjemoma že v soboto, 12. septembra, ko bo pri nas na obisku škof Metod Pirih in novi frančiškanski provincial, p. Stanislav Zore. Gosta bosta somaševala ob 5. uri popoldne. Nato se boste srečali z njima v dvorani.

CANBERRA ima 19. julija in 16. avgusta sveto mašo po zimskem urniku ob štirih popoldne. V septembru pa bosta na obisku pri vas koprski škof Metod Pirih in frančiškanski provincial p. Stanislav Zore. Maševala bosta za tamkajšnjo skupnost v Garranu v nedeljo, 13. septembra ob 6. uri zvečer – torej en teden preje, kot naobičajno tretjo nedeljo v mesecu.

CORNUBIA, QLD. Rojaki z Zlate obale, Brisbane in okolice ste vabljeni na srečanje s škofom Metodom Pirihom in novim frančiškanskim provincialom p. Stanislavom Zore. Gosta bosta somaševala v dvorani društva *Planinka* v petek, 11. septembra ob 7.30 zvečer.

Prilika za srečanje z njima bo že eno uro pred mašo. Ker je čas njunega obiska v Avstraliji zelo omejen, vas prosimo, da razumete, da je Comubila najbolj centralni kraj za srečanje, čeprav petek ni najbolj primeren dan.

HAMILTON-NEWCASTLE. Škof Metod Pirih in novi frančiškanski provincial p. Stanislav Zore bosta pri vas v ponedeljek, 14. septembra – sveta maša bo ob 6. uri zvečer v stolnici Srca Jezusovega, Hunter Street.

Po maši sledi srečanje v dvorani kot običajno. Pred tem pa bo še redna maša na 5. nedeljo v mesecu, 30. avgusta ob 6. uri zvečer.

MERRYLANDS. Praznovanje 25 letnice cerkve Sv. Rafaela, prvo sv. obhajilo in birma bo v Merrylandsu v nedeljo, 13. septembra med slovesno mašo škofa Piriha in provinciala p. Stanislava Zore ob 9.30 dopoldne.

Sledilo bo kosilo v dvorani.

ZAHVALA

Otroci pokojne Marije Klemens se iskreno zahvaljujejo vsem rojakom, ki so se udeležili njenega pogreba pri sveti maši zadušnici v Merrylandsu, kakor tudi na slovenskem pokopališču št. 1.

Bog Vam povrni za Vaše izraze sožalja, za cvetje, molitve in razno pomoč in obiske v materini bolezni.

Hvala patru Valerijanu za pogrebni obred, organistinji Milki Stanič, Mariji Ovijač za petje v cerkvi in na pokopališču.

Bog povrni vsem!

KRST

TIMOTEJ URBAS, rojen 29. marca 1998. Po slovenski maši v Canberri v nedeljo, 21. junija, sta prinesla John Evgen Urbas in žena Helena rojena Udovič h krstu novorojenčka, njunega tretjega otroka Timoteja. Botra pri krstu sta bila Ivan in Marija Urbas. Seveda sta bili navzoči tudi novorojenčkovii sestrici Saskia in Lienka. Po krstu se je ob orglah zbralo nekaj pevk, ki so zapele krstno pesem »Dete majhno, dete nežno, otrok božji...« Na orglah jih je spremljal Igor Urbas.

Novorojenčku, staršem in botrom iskrene čestitke!

SPOMINI SSSSSSNA PATRA BAZILIJA. Skoraj v vsaki številki *Misli* opazim, da rojaki pridno pišejo spomine na pokojnega patra Bazilija. Prav je, da se ti dragoceni spomini ohranijo in bo nekoč dovolj materiala za zanimivo knjigo. Kdor ima še kaj zanimivega iz življenja in dela patra Bazilija, naj čimprej pošlje na uredništvo *Misli*, saj je bil urednik 25 let.

Letos je v domovini 22 novomašnikov, od njih sedem redovnikov.

p. Valerijan

Igralska skupina iz Merrylandsa

Počitniška razglednica iz ljubljanske kotline

Katarina Mahnič

Od začetka aprila sem že doma, v Sloveniji. In danes se maj že bliža koncu. Morda vam bo to, da teče čas bliskovito tako na tej kot na oni strani oceana, v tolažbo. Ker obljuba dela dolg, jaz pa sem pred odhodom obljubila, da na bralce *Misli* tudi tukaj ne bom pozabila, vam pošiljam nekaj svojih pomladnih vtisov in doživljajev iz deželice pod Triglavom.

April je bil zaznamovan predvsem z dežjem in hladom. Nizko naloženi oblaki, dež, ki kar pada in pada, temačni dnevi, drevje še golo in narava neprebujena - vsaj razlog sem imela, da sem se končno dobro naspala. Vmes je bil seveda tudi kakšen izjemen, sončen dan: sedla mi je v spomin predvsem sobota pred cvetno nedeljo, ko sva se s sinom podala na ljubljansko tržnico. "A ni hecno, ko vsi

govorijo slovensko?" me je spraševal dvanajstletnik, jaz pa sem bila čisto očarana nad poplavo živopisanih butaric in oljčnih vejic, ki se je začela že na Tromostovju in naju med stojnicami dobesedno posrkala medse. Vsi tisti glasovi, ja, slovenski, praznično razpoloženi ljudje, srečevanje znancev in sorodnikov, mlada zelenjava pred zgovornimi branjevkami, zelenkasta Ljubljunica in grajski grič - kako me je spet prevzelo moje mesto!

Še en zares sončen dan je imel april, tam v drugi polovici. Tokrat so spomini vezani na Idrijo in njeno okolico, kamor sem spremljala prijateljico, terensko veterinariko, cepit pse po vaseh. *Otalež, Oblakov vrh, Spodnja Kanomlja, Žabže, Ledine, Jazne...*, da naštejemo le nekaj vasi z idrijskega pogorja, morda je kdo od tam

doma. Iz doline, ujete med rečico in skalovje smo zagrizli v hrib in pred nami se je v dolgem, zaokroženem nizu odprlo osončeno pogorje. Pomlad je bila še čisto mlada, nežnozelena, vmes pa temni kontrasti smrek v gozdovih in na travnikih belina cvetočih češenj. Pa tudi dišalo je po češnjevih cvetovih. V vsaki vasi so bili psi in njihovi gospodarji zbrani pred gostilno ali trgovino ali gasilskim domom. Povsod nas je sprejel pasji lajež in rožljanje verig in žalostno sem ugotovila, da na deželi še vedno večina psos svoje življenje preživi privezanih. Teren smo po stari slovenski navadi zaključili v gostilni in si privoščili znamenite in okusne idrijske žlikrofe.

Tudi prvomajski prazniki niso bili radodarni s soncem. Pa smo se vendar trije prijatelji, zagreti kolesarji, odločili, da malce tvegamo. S kolesi vred smo se naložili na vlak do Postojne, od tam naprej pa pognali pedale prek Rakovega Škocjana, znanega po naravnih skalnih mostovih, do presihajočega Cerkniškega jezera, ki je bilo zaradi obilnega deževja res jezero. Kar dobro uro smo porabili, da smo ga obšli, za nami pa so se kot čarovnice s Slivnice valili črni oblaki. In potem naprej skozi prijazne, mirne vasi, med travniki dobesedno posutimi s cvetočim regratom, da so bili rumeni, kot bi kdo pogrnil preprogo čeznje, mimo cerkvic na gričih, do Loškega potoka. Prespali smo v vasi Dragga, nedaleč od hrvaške meje, v bifeju brez napisa **PRENOČIŠČA**. Zavili smo noter za domačini, ki so sredi vasi ravno postavili mlaj in takole mimogrede, ker je zunaj že padel mrak, vprašali točajko, če ima tudi kakšno posteljo. Imela jih je in to kakšne; počutili smo se kot kralji, ko smo utrujeni

popadali med sveže rjuhe.

Naslednji dan pa najprej, ker pač cesta tako teče, malo k sosedom v Čabar; carinika je bolj kot naši dokumenti zanimalo, koliko smo pozimi trenirali, da si upamo na tako pot, mi pa smo se smejali, da smo bolj lenuhi in da je takega podviga zmožen vsak, če ima le voljo zanj. Pri Osilnici smo se, spet na naši strani, pridružili Kolpi in ji ostali zvesti vse do na vzpetino dvignjenega Starega trga. Čudovita je, dolina Kolpe. Posebej v tem pomladnem

času, ko je bila sicer mirna Kolpa silna in razpenjena in jezovi na njej res pravi 'slapovi', kot jim sicer rečejo samo Belokranjci. In povsod so nas že od daleč pozdravljali vitki in visoki mlaji. Ko se je klanec prevesil proti Črnomlju in se je pod nami v vsej prostranosti razgrnila z brezami posejana Bela krajina, sem ugotovila, od kod izhaja moja ljubezen do Avstralije: iz otroštva in mladosti, ki sem ju v veliki meri preživela v tej odprti pokrajini gostoljubnih ljudi.

Za konec še nekaj kratkih slovenskih utrinkov: štihanje domačega vrta, delovna akcija na vikendu v Semiču, večer v gledališču, vzpon na Rožnik, sprehod po nepokošenem Tivoliju (zdaj vem, zakaj v Sloveniji še vedno potrebujemo table Ne hodi po travi), nabiranje šmarnic in marjetic, klepet s prijatelji, potep po mestnih ulicah, kosilo v dobri domači gostilni...

Se vam še kaj oglasim, ko pride poletje!

Kongres o težavah slovenske manjšine v Italiji

Tone Gorjup

Sredi meseca maja je na Univerzi Columbia v New Yorku potekal kongres o težavah slovenske narodne manjšine v Italiji. Pobudo za konferenco so dali profesor na Columbiji dr. Rado Lenček, predsednika Ameriško-slovenskega kongresa dr. Silvester Lango in član dr. Hilary Rolih, pri izvedbi pa je pomagal še Svetovni slovenski kongres. Predavatelji in udeleženci srečanja so si bili edini v ugotovitvi, da italijanska država slovenski manjšini še vedno ne zagotavlja vseh pravic, ki bi jih po sprejetih mednarodnih sporazumih morala. Zato so se odločili, da bodo referate s konference izdali v zborniku, ki ga bodo poslali ameriškim medijem, kongresu in Beli hiši.

Za govorniškimi odrom so referate predstavili dr. Giorgio Banchig, profesor Samo Pahor, dr. Janko Jeri ter Ivo Jevnikar, obiskal pa jo je tudi slovenski veleposlanik v OZN dr. Danilo Turk. Povabilu na konferenco sta se odzvala tudi predstavnik italijanskega konzulata v New Yorku in italijanski novinar, vendar jima vsebina razprave ni bila pogodu in sta jo hitro zapustila.

Po uvodnem nagovoru dr. Silvestra Langa je dr. Janko Jeri predstavil prvine pravnega položaja slovenske narodne manjšine v Italiji. Dopoldanski del konference je zaključil dr. Giorgio Banchig z referatom o slovenski manjšini v Videmski pokrajini. Število tamkajšnjih Slovencev je od leta 1921 naprej, ko jih je bilo skupaj 17.640, upadalo in leta 1991 jih je bilo le še 6.835. Iz referata dr. Banchiga pa je razvidno, da slovensko prebivalstvo ohranja jezikovne, kulturne in zgodovinske posebnosti, ki jih neločljivo povezujejo z matično domovino.

Za razliko od Trsta in Gorice v Videmski pokrajini ni slovenskih državnih šol, obstajata le zasebna mala in osnovna dvojezična šola v San Pietru al Natisone, ki ju obiskuje skupaj 129 otrok. V pokrajini obstajata dva dvojezična časopisa Novi Matajur in Dom, prebivalci pa lahko poslušajo tudi slovenski radijski program iz Ljubljane, vendar ne morejo gledati televizijskega programa v slovenskem jeziku. Po mnenju dr. Banchiga je za ohranitev slovenske manjšine v Videmski pokrajini potrebno sprejeti zaščitni zakon v okviru italijanske ustave in omogočiti uravnotežen kulturni razvoj preko šolske izobrazbe, javne uporabe slovenščine in podpore

medijev. Poleg tega je treba sprejeti načrt oživiljanja krajevnega gospodarstva in izgradnje sodobne infrastrukture. Popoldanski del konference je začel legendarni borec za pravice slovenske manjšine v Italiji, profesor Samo Pahor, ki je z živo razlago izzval navdušenje udeležencev in buren aplavz. Pahor je v referatu opisal položaj slovenskega jezika v Furlaniji-Juljski krajini in poudaril, da v italijanskem pravnem sistemu glede slovenske manjšine še vedno vlada dvojna morala. Večkrat osmešen, pretepen in zaprt ravnatelj slovenskega učiteljskega združenja, je s svojo neutrudnostjo pri zagovarjanju nič več kot iz italijanske ustave izhajajočih pravic slovenske manjšine italijanske oblasti in revizioniste v več primerih prisilil, da spoštujejo lastne zakone.

Samo Pahor je zatrdil, da italijanske oblasti vse od konca 2. svetovne vojne načrtno izvajajo ukrepe za preprečevanje rabe slovenskega jezika. Po ratifikaciji Osimske pogodbe (14. marca 1977) so na primer takoj ukinili davčne liste v slovenskem jeziku. Konec leta 1987 je Računsko sodišče v Trstu razveljavilo vrsto odlokov predsednika deželnega zbora, s katerimi so bile slovenskim organizacijam dodeljene finančne podpore za delovanje. Obstaja še več primerov kršitev pravic do dvojezičnosti, ki jih ima Samo Pahor dosledno shranjene v svojih papirjih. Profesor Pahor je svoj referat zaključil z besedami kolega Carla Dionisottija, ki je več let poučeval zgodovino italijanskega slovstva na britanskih univerzah. Leta 1994 je za Corriere della sera dejal: "Naša država je tradicionalno nepoštena. V inozemstvu smo na glasu kot tatiči in sleparji, kot ljudje, ki ne držijo dane besede."

Kot zadnji je nastopil novinar in publicist Ivo Jevnikar, s primerjavo položaja nemške manjšine na Južnem Tirolskem, italijanske manjšine v Sloveniji in slovenske v Italiji. Iz njegove analize je razvidno, da je zaščita italijanske manjšine v Sloveniji največja. Od 26 navedenih manjšinskih pravic italijanska v Sloveniji ne uživa le dveh: pravice do ozemeljske avtonomije in pravice do delitve javnih služb ter storitev in uslug na osnovi etnične proporcionalne. Zagotovljena ji je vrsta drugih pravic, ki je Slovenci v Italiji nimajo: zaščita manjšine ne glede na število pripadnikov, zajamčeno predstavnštvo v parlamentu, pravica manjšinskega

predstavnik, da z vetom zavrne predlog, ki zadeva manjšinsko problematiko, manjšinski jezik je uradni jezik, pravica rabe manjšinskega jezika v parlamentu, oblast je dolžna uporabljati manjšinski jezik na uradnih

prireditvah, zasebni podjetniki, obrtniki in svobodni poklici so dolžni postaviti dvojezične napise, dvojezični obrazci javnih služb in ustanov, obvezen pouk manjšinskega jezika v šolah večine.

Ohcet na Repentabru pri Trstu. Slovenska tradicija živi pod italijansko oblastjo.

Praznovanje državnosti v Melbournu

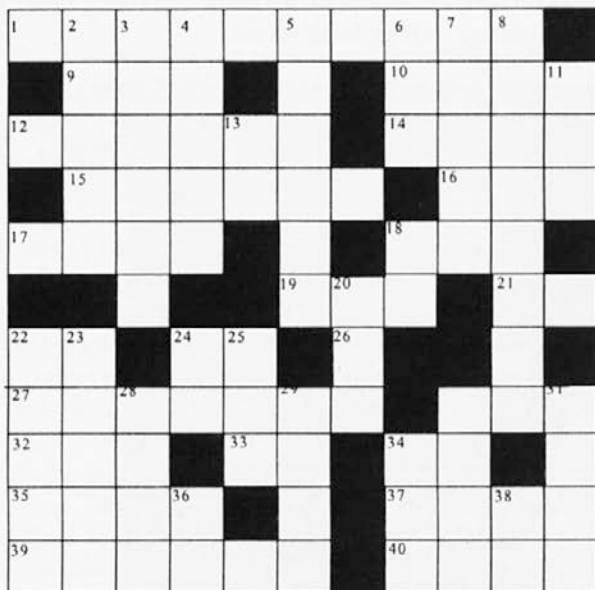
Tako lepa ideja - razširitev pesnitve, Prešernove Zdravljice! Skoraj žalostna pa se mi je zdela predstavitev slovenske himne na dan državnosti, ko je bil Prešernov vzklik veselja in njegovih želja za bodočnost slovenskega, in vseh narodov sveta, zožen večinoma le v napitnice in pesmi o vinu in veseljačenju - celo v otroški pesmi. Zdravljica je pesnitev, ki naj nas polni s ponosom. Ali ni Prešeren v Zdravljici želel poudariti radost nad življenjem, neizmerno željo po miru na svetu, prijateljstvu med narodi, spoštovanju in razumevanju med seboj? Za dan državnosti bi pričakovala razširitev himne v smeri teh pozitivnih vrednot. Pričakovala bi več svečanosti.

Draga Gelt

Novo mesto

Križanka (Sandi Ceferin)

VODORAVNO: 1. znameniti slovenski grad; 9. dolg, srednje debel, navadno okrogel, lesen predmet; 10. dišava; 12. nasprotno od čustvenosti; 14. obljuba; 15. dajati močne, kratke glasove; 16. svetlobna enota pri fotografiji; 17. nevestina oprema; 18. koničast izrastek; 19. površina - po kateri, se hodi; 21. veznik; 22. kratica za slovensko akademsko publikacijo; 24. osebni zaimsek; 26. šestnajsta črka slovenske abecede; 27. kvasilo; 30. voda v trdnem stanju; 32. zavesten subjekt; 33. osebni zaimsek; 34. znak za preplah; 35. življenski razvoj; 37. rimski pesnik; 39. zvočni znaki, 40. operna zvezda;

NAVPIČNO: 2. vojaški obrambni nasip; 3. ruski pisatelj; 4. filozofska disciplina; 5. pravni akt; 6. tovarna posode v Celju; 7. prodajalec; 8. majhne žuželke; 11. oče; 13. zastarela oblika uvajanja vprašanja; 18. kazalni zaimsek; 20. utežna mera; 22. nebesna krogla; 23. sedežna garnitura; 24. zlog za meditacijo; 25. zakovica; 28. drobne s vodne kaplje; 29. dolgi tanki skupki vlaken; 30. nasprotno od desnega; 31. umetnostno gibanje; 34. naprava iz več med seboj povezanih cevi in drugih delov; 36. kratica za kemični element; 38. oploditveni program;

O'Malley Nune

"Aritmetika mi je zelo všeč.
Le seštevanja in odštevanja ne maram."

REŠITEV križanke iz prejšnje številke:

VODORAVNO: 1. tabernakelj; 10. ruralno; 11. ne; 12. ator; 13. rtv; 16. gon; 17. etui; 18. en; 19. Hera; 21. trn; 23. domet; 25. Rea; 26. imitacija; 29. kinin; 30. možno; 32. Ajatolah; 34. os; 35. ar; 36. lomnost;

NAVPIČNO: 1. tragedika; 2. autonomija; 3. bron; 4. ear; 5. RL; 6. N.N.; 7. aorta; 8. LN; 9. jedratost; 14. tu; 15. vitraž; 17. ER; 19. Hetit; 20. etanol; 22. re; 24. minar; 27. imam; 28. John; 31. nos; 33. LO

Nihče ni poslal pravilne rešitve.

za dobro voljo

Koristna beseda. Prvi soprog: "Pred tremi dnevi sem kramljaj s svojo ženo, pa sem nevedno rabil besedo, ki jo je užalila. Od takrat ne spregovori več besede z menoj." Drugi soprog: "Ali bi mi ne mogli povedati tiste besede?"

Izobraževalna.

Učitelj: "Janezek, katero drevo je to?"

Janezek: "Hruška!"

Učitelj: "Kako pa to veš?"

Janezek: "Ker sem lani tukaj hruške kradel!"

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

TOBIN BROTHERS

a better way

Viktorijskim Slovincem na uslugò v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE (03)	3996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

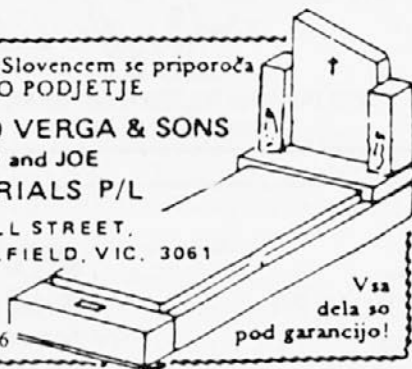
TRIMU

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

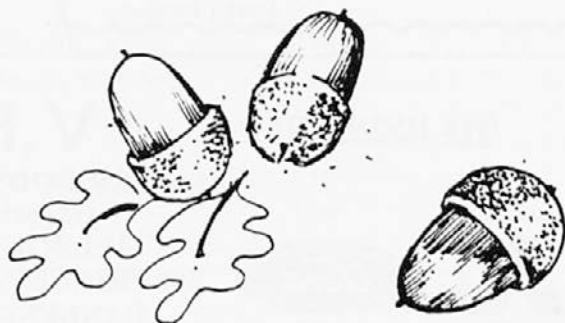
LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a *free consultation* contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za *prvo*
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!

Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije

P.O. Box 411 - Harris Park NSW 2150

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3084

Mobile:

Telephone: (03) 308 1652

018 348 064

Facsimile: (03) 308 1652

018 531 927

DOWN UNDER TYRE SEAL

THE ADVANCED SOLUTION TO INCREASING YOUR TYRE'S LIFESPAN & PERFORMANCE

Tyre Seal offers savings in fuel costs, repairs and maintenance bills, reducing down time with corresponding benefits for the environment. Repairs punctures instantly as they happen. For more information contact

DOWN UNDER TYRE SEAL

Factory 12, 117 Northbourne Road
Campbellfield Ph/Fax: 9305 3154

Darko Butinar

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

HD HYUNDAI
motor company

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Sveta pisma, katehizmi in molitveniki iz Baragove knjižnice

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE (1) Slovenski standardni prevod iz izvirnih jezikov, 1997	\$64
SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE (5) Ekumenska izdaja z novim prevodom Nove zaveze	\$18
DRUŽINSKO SV. PISMO NOVE ZAVEZE II. DEL (2) Evangelijia po Luku in Janezu ter Apostolska dela	\$6
EVANGELIJI. APOSTOLSKA DELA, 1968 (1) Družinsko sveto pismo nove zaveze	\$50
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE, 1996 (3)	\$14
ZAKLADI SVETEGA PISMA (1)	\$20
THE CHILDREN'S BIBLE (1)	\$20
MOJE PRVO SVETO PISMO s slikami (2)	\$8
LUČ V ŽIVLJENJE. Molitvenik za starejše, velik tisk (6)	\$20
HVALIMO GOSPODA. Besedila in napevi cerkvenih ljudskih pesmi z nekaterimi molitvami (1)	\$5
KRISTJAN MOLI. Molitvenik (10)	\$16
JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve (5)	\$10
KATEHIZEM KATOLIŠKE CERKVE (4)	\$35

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 R'Beckett St., Kew, VIC. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85% od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING 1998 in SLOVENIA and EUROPE

Departing from Adelaide-Brisbane-Canberra-Hobart-Melbourne
and Sydney

Book now for SPECIAL airfares

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
3 0 2 1 8

~~~~~
SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1998

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 9 842 5666